

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಆಗಸ್ಟ್ - 2014

ಧರ್ಮ ಸಂಸಾಪನಾಯಂ ಸಂಭವಾಮಿ
ಯುಗೇ ಯುಗೇ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ
ಸರಿ ಆದರೆ ನೀನಾದರೂ ಪದೇ ಪದೇ
ಬಂದು ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬಾರದೆ
ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ..?

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 31
ಸಂಚಿಕೆ - 11
ಆಗಸ್ಟ್ - 2014

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ಸಂಪಾದಕರು	ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	3
ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್	ಬಾರೋ ಬಾರೋ.....	ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	10
ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು	ಕೊರವಂಜಿ ಪದಬಂಧ	ವಿದ್ಯಾ ವಿ. ಹಾಲಭಾವಿ	13
ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	ಜೆ-ಜೆ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್....	ಇ.ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್	14
ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ	ಮಿನಿ ಮನೆ (ವನ)ವಾಸ	ಆರತಿ ಘಟಿಕಾರ್	17
ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	ಒಂದು ಟೂತ್‌ಬ್ರಶ್‌ನ...	ಎಚ್. ಶಾಂತರಾಜ್ ಐತಾಳ್	21
ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು	ಅರ್ಥವಾಗದ ರೂಲ್ಸ್!	ನುಗ್ಗೇಹಳ್ಳಿ ಪಂಕಜ	24
ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್	ಮುಖ ಪರಿಚಯ	ಅನಿತಾ ನರೇಶ್ ಮಂಜಿ	26
ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	ಎರಡನೇ ಬಾಲ್ಯ	ನಂನಾಗೃಜ್	29
ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್	ಹುರುಳಿಕಟ್ಟು	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	32
ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್	ತುಂತುರು	ದಂನಲ	35
ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್	ಅವರವರ ಗೊಡವೆ....	ಸುಕೇಶವ	36
ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ ರಾವ್	ಶುದ್ಧ ಅಸುದ್ದಿ	ಎಚ್‌ನಿಎ	39
ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಾಸಿತರು	ಮುಖಪುಟ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ - ಗುಜ್ಜಾರ್		
ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್			
ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್			
ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು			
ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.			
ಚಂದಾ ವಿವರ:			
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-			
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-			
ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-			
ಸಂಪರ್ಕ ಸಮಯ:			
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ			

ಮುದ್ರಣ : ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ - ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ : ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್‌ಟೆಕ್
ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: koravanji42@hotmail.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,
ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 080-26688488. email: belururamamurthy@gmail.com

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ

● ಪ್ರಕಾಶ್

ಕೈಲಾಸ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬದಲಿ ಮಾರ್ಗ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಹರ ಹರಾ !!

★★★

'ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಬೇಡಿ, ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿ' - ಹೇಳಿಕೆ

● ಸದುಪದೇಶ ಎಂದರೆ ಇದೇ ಇರಬೇಕು !!

★★★

ರಾಜು ಅವರಿಗೆ 14 ವರ್ಷ ನಿರ್ಬಂಧ - ಸುದ್ದಿ

● 'ರಾಮಾ'ಯಣ ಮರುಕಳಿಸಿದೆ !!

★★★

ಇಂದಿನಿಂದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪ್ರವೇಶ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ - ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಸುದ್ದಿ

● ಹಗರಣಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ?!

★★★

'ನೋಟರಿ ಮುಂದೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ' - ಸುದ್ದಿ

● (ಅ)ಭಾಗ್ಯವಂತ ?!!

★★★

ಸರ್ಕಾರಿ ವೈದ್ಯರ ಖಾಸಗಿ ವೃತ್ತಿ ಕಡಿವಾಣಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಕಡಿವಾಣ ಹಿಡಿಯುವರಾರು ?!/?

★★★

ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಸದಾನಂದ ಗೌಡರ ದಿಢೀರ್ ಭೇಟಿ - ಸುದ್ದಿ

● ನಂತರ ಅವರು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರಂತೆ !!

★★★

ಜೆ.ಇ.ಇ.; ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀನಿಧಿ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಪ್ರಥಮ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಅವರು ಹೆಸರನ್ನು 'ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ' ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ !!

★★★

ವಂಚನೆ ಆರೋಪ; 'ಗ್ರೀನ್ ಬಡ್ಸ್' ಎಂ.ಡಿ. ಬಂಧನ - ಸುದ್ದಿ

● 'ನಿಪ್ ಇನ್ ದ ಬಡ್ಸ್' ಅಂತ ಅಪರಂಜಿ ನಕ್ಕಳಂತೆ !!

★★★

“ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ”

ಆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾವು ಖುಷೋಕ್ ಬಕುಲ ರಿನ್‌ಪೋಥೇ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಇಳಿದಾಗ ಘಂಟೆ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆ ಆಗಿತ್ತು. ಲದ್ಧಾಕಿನ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣ ಲೇಹ್‌ಗೆ ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಏಕೈಕ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ಇದು. ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಬೌದ್ಧ ಗುರು ಖುಷೋಕ್ ಬಕುಲ ರಿನ್‌ಪೋಥೇ (ಮೇ 1917 - ನವೆಂಬರ್ 2003) ಅವರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಕ್ಯಮುನಿ ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದ ಅಮಿತಾಭನ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಅವತಾರ ಈ ಬಕುಲ ರಿನ್‌ಪೋಥೇ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿನವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ಮಾತ್ರ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಚೊಕ್ಕವಾಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಯಾತ್ರಿಗಳಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಗುಂಪು (ಐವರು ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಐವರು ಇತರರು - ಯಾಕೋ ಮಹನೀಯರು ಅನ್ನೋಕ್ಕೆ ಬಾಯೇ ಬರಲಾರೀ!) ನಮ್ಮ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಏಜೆಂಟ್ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಎರಡು ಇನ್ನೋವಾಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಷಾಂಗ್ರಿ ಲಾ ಎಂಬ ತಂಗುದಾಣದೆಡೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಕಳೆದ ಒಂದುವಾರ ಶ್ರೀನಗರದಲ್ಲಿನ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಪೀಠ, ಅಮರನಾಥಜೀ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿನ ಶಿವ, ಪಾರ್ವತಿ ಹಾಗೂ ಗಣೇಶ ಇವರುಗಳ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ಅವತರಣಿಕೆಗಳ ದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡಿ, ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಕೊನೆಯ ಘಟ್ಟವಾದ ಲೇಹ್ ನಿಜಕ್ಕೂ ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸದವಕಾಶ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಆದರೆ ವಿಧಿಯ ಎಣಿಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆ ಆಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ವಿಷಯ ಈಗ ಬೇಡ, ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುವೆ. ಈಗ ಒಂದು ಫ್ಲಾಷ್ ಬ್ಯಾಕ್.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮುಂಬೈ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಶ್ರೀನಗರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ನಾವು ಆ ಊರು ಸೇರಿದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದೂ ಮುಕ್ಕಾಲು. ನಮ್ಮ ವಸತಿ, “ದ ಪೈಡ್ ಇನ್” ಎಂಬ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ (ಪೈಡ್) ಎಂದರೆ ಆ ಹೋಟೆಲಿನ ಎಲ್ಲ ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿಯೇ ಸೇರಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಲಿಫ್ಟ್ ಎಂಬ ಸಲಕರಣೆಯ ಇರುವಿಕೆ ಈ ಹೋಟೆಲಿನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ರಿಸೆಪ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, “ಅಮರನಾಥನ ಗುಹೆಯನ್ನು ಹತ್ತಲು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತಯಾರಿ ಸಿಕ್ಕೀತು” ಎಂಬ ಹಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು. ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದು ಕಾಶ್ಮೀರಿ ತರುಣಿ ಎಂದಮೇಲೆ ಆಕೆಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಗುತ್ತಾ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

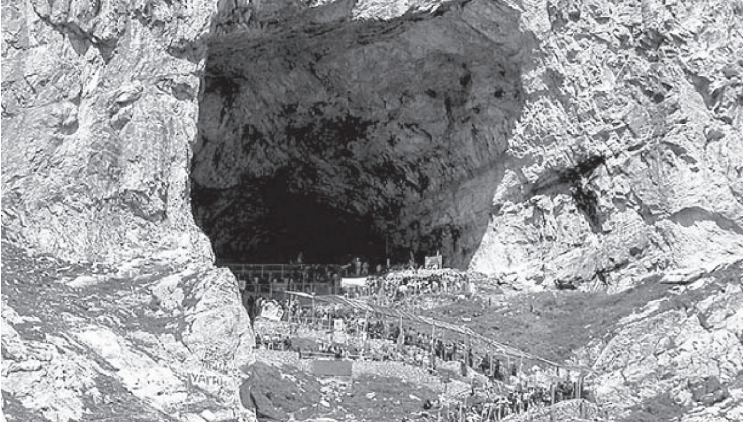
ಶ್ರೀನಗರದ ಹೈಲೈಟ್ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನ. ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಲು ಇನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲರೂ ಸರಸರನೆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳೆದುರಿಂದ ಮಾಯವಾದರು. ಜಯಣ್ಣ ನಮ್ಮ ಪಂಗ್ತಿಯನ್ನು ಮುರಿದು ಮಹಿಳೆಯರೊಂದಿಗೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟರು. ಉಳಿದ ನಾವು ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ನಟಿ (ನಟರಾಜ) ಏದುಬ್ಬಸ ಪಡುತ್ತಾ ಹತ್ತನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಗೇ ತಮ್ಮ ಏರುವಿಕೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಮೂರ್ತಿ, ಪ್ರಕಾಶ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಪ್ರತಿ ಹನ್ನೊಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ವಿರಾಮದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಆಮೆ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡದ ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಜಯಣ್ಣ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮುಗಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಶಿವಲಿಂಗವೊಂದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ನಾಲ್ಕು ದ್ವಾರಗಳಿದ್ದ ಇದನ್ನು ಸೇರಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಕೆಳಗಿಳಿದು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ಗುಹೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದೆವು. ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಗಿಡ್ಡವಾಗಿದ್ದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ತಲೆಬಾಗಿರಿಸಿಯೇ ಒಳಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಒಳಗೆ ಮಂದ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಹನುಮಾನ್ ಚಿತ್ರ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಚಿತ್ರ. ಅದರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕಾವಿ ಹಾಸನ್ನು ಹರಡಿದ್ದ ಮೆತ್ತೆ ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಶಂಕರರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು. ಎಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಭಾವಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತಿ ಮನವನ್ನು ತುಂಬಿತು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಬಂದ ನಂತರ ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆವು. ಓಂಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದಾಗ ಸಂಜೆ ಐದೂವರೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಛಾಯೆ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೋನಾಮಾರ್ಗ್ಗೆ ಎರಡು ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆವು. ಅಮರನಾಥಜೀ ಗುಹೆಯನ್ನು ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಸೋನಾಮಾರ್ಗ್ ಅನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚ್‌ತರ್ನಿ ಸೇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆ ಆರು ಕಿಲೋಮೀಟರುಗಳಷ್ಟು ದೂರವನ್ನು ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಅಥವಾ ಡೋಲಿಯ ಮೂಲಕ ಕ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ನೀರ್ಗಲ್ಲಿನ ಶಿವಲಿಂಗದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರೀ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಪವನ್ ಹೆನ್ಸ್ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಯಾತ್ರಾ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಸೋಮವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೋನಾಮಾರ್ಗ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟು ಪಂಚ್‌ತರ್ನಿ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ದರ್ಶನ ಮುಗಿಸಿ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪುನಃ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಹಿಡಿದು ಸೋನಾಮಾರ್ಗ್‌ಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು

ಎಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪವನ್ ಹನ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಟಿಕೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಸಮಯವನ್ನಾದರೂ ನಮೂದಿಸಿರಲಿ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಯಾವತ್ತೋ ಒಂದು ದಿನ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಂಚ್‌ತರ್ನಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಅವರ ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಪವನ್ ಹನ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಪಂಚ್‌ತರ್ನಿ ಸೇರಿದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡೂವರೆ. ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದದ್ದು ಮೂರೇ ಜನ. ನಟಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಕಲಾ ಇಬ್ಬರೂ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಮೂರ್ತಿ, ಪ್ರಕಾಶ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಡೋಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ ಡೋಲಿಗಳಿದ್ದ ಅವರಣ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಚೌಕಾಸಿಯ ನಂತರ ಮೂರು ಗುಂಪುಗಳು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಅಮರನಾಥ ಗುಹೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಮುಂದಾದರು. ಒಂದೊಂದು ಡೋಲಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಜನ ತಮ್ಮ ಭುಜಗಳ ಮೇಲಿರಿಸಿ ನಡೆಯುವುದು ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಪಾಠ. ನಾನು ಮೊದಲ ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಡೋಲಿಯವ ನನ್ನನ್ನು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕರೆದ. ಎರಡನೆಯ ಡೋಲಿಯವರ ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಕಾಶ್. ಮೂರನೆಯ ಡೋಲಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಡೋಲಿಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿದರು. ನೆಲದ ಮೇಲಿದ್ದ ಡೋಲಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತೆ. ನನ್ನ ಡೋಲಿಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ಯಾರೂ ಮುಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತೂಕ ಮಿಕ್ಕಿಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದದ್ದು ನಿಜ. ಆದರೂ ಹೀಗೆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಹಾಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿ! ಕೊನೆಗೆ ಬೇರೊಂದು ಯುವಕರ ಗುಂಪು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಡೋಲಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದರು. “ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಕೊಡಿ. ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು.” ಎಂದರು ಈ ಯುವ ಡೋಲಿ ಗುಂಪು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಕೊಡಲೂ ಸಹಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ವ್ಯವಹಾರ ಕುದುರಿತು. ನಮ್ಮ ಸವಾರಿ ಹೊರಟಿತು. ಮೊದಲ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಿಮ ಹರಡಿದ್ದ ಶಿಖರಗಳು ಎಡ ಬಲಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಮೇಲಿನ ಆಗಸ ಮೋಡವಿಲ್ಲದ ಗಾಢನೀಲಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಈ ರೀತಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ ನಂತರ ಅದೆಲ್ಲದಲ್ಲೋ ಕಪ್ಪು ಮೋಡಗಳು ಆಗಸವನ್ನು ತುಂಬಿ ಮಳೆ ಹನಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಭಳಿ ಸಹಾ. ಮುಂದಿನ ತಿರುವಿನ ನಂತರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಣಿವೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಕಣಿವೆಯ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಮ ಹರಡಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಇಳಿಜಾರು. ಆ ಇಳಿಜಾರಿನ ಮೇಲೆ ಕೊರೆದು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಕಾಲುಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಯಣ. ಆ ಹಾದಿಯೋ ಅಂಕು ಡೊಂಕು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಮೊನಚಾದ ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳು. ಮಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಯ್ದಿದ್ದ ಆ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಜಾರದೇ ಇದ್ದದ್ದು ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ. “ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದೂರ?” ಅಂತ ನಾನು ಇಕ್ಕಾಲ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಆತ ದಿಗಂತವನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಅಲ್ಲೇ ಈ ಕಣಿವೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ

ಕಿಲೋಮೀಟರು ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಡಗಡೆ ಇದ್ದ ಪರ್ವತದ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಗುಹೆಯೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಅದರ ಮುಂದೆ ಜನಜಂಗುಳಿ.

ಅಮರನಾಥ್ ಗುಹೆಯ ಪ್ರವೇಶ

ಕೊನೆಗೂ ಗುಹೆಯ ಮುಂಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಡೋಲಿ ಯುವಕ (ಹೆಸರು ಔರ್ವ) ನನ್ನ ಜೊತೆಗೇ ಬಂದ. ಮಳೆ, ಭಳಿ ಮತ್ತು ಹದಿಮೂರು ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಏದುಸಿರು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆವು. ಅಮರನಾಥಜೀ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎಲ್ಲ ಆಯಾಸವೂ ಪರಿಹಾರವಾದಂತಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ಅಡಿ ಎತ್ತರ, ಎಂಟು ಅಡಿ ವ್ಯಾಸದ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ಶಿವಲಿಂಗ. ಶಿವಲಿಂಗದ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೇಶರಾಶಿ ಹರಡಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಪಾರ್ವತಿಯ ಆಕಾರ. ಇನ್ನೂ ಬಲಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೊಂಡಿಲು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಗಣೇಶ. ಎಲ್ಲವೂ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡು ಗುಹೆಯನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸಿದ್ದವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಎರಡು ಪಾರಿವಾಳಗಳು ಗುಹೆಯ ಸೂರಿನ ಬಳಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಈ ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪುರಾಣದ ಕಥೆಯೊಂದು ಇರುವುದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬಂದನಂತರ ಮೂರ್ತಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ. ದೇವರ ದರ್ಶನವಾದನಂತರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ನಂದಿಯ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿ (ಇದನ್ನು ಲೋಹದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರು) ನಮ್ಮ ಇಳಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಶುರುಮಾಡಿದೆವು. ಇಳಿಯುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ ದೃಢಕಾಯನೊಬ್ಬ ಖಾಲಿ ಡೋಲಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ವರು ಡೋಲಿಯವರು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಟೀ ಕುಡಿಯಲು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಂತಾಗ ನಾನು ಆತನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಆತ ಕಲ್ಪತ್ತಾದವನಂತೆ. ಮೇಲೆ ಹತ್ತುವಾಗ ಡೋಲಿಯವರು ತನಗಾಗಿ ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮವನ್ನು ಭಾಗಶಃ

ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲು ಅವ ಈ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದನಂತೆ. ಆತನ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಅದು ತಣ್ಣಗೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಪಂಚ್‌ತರ್ನಿ ಸೇರಿದಾಗ ಸಂಜೆ ಏಳೂವರೆ ಆಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಲಂಗರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಯಾತ್ರಿಗಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದವರು ಹಾಕಿದ್ದ ಟೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದೆವು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರು ಘಂಟೆಗೇ ಎದ್ದು ಹೆಲಿಪ್ಯಾಡಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಓಡಿದೆವು. ಪವನ್ ಹನ್ಸ್ ನವರು ನಮ್ಮ ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಟ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಟೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ ಸಮಯ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೇ ನಾವು ಆ ಭಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಪಾಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕು.

ಅವರು ಹೆಸರು ಕರೆಯುವುದು ಅವರಿಗಿಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ. ಏನೋ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸೋನಾಮಾರ್ಗ್ ಸೇರಿದಾಗ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅಂದೇ ಶ್ರೀನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಲೇಹ್‌ಗೆ ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿ ಲೇಹ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದೆವು. (ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಸುದೀರ್ಘ ಫ್ಲಾಷ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಮುಗಿದುದು)

ಷಾಂಗ್ರಿಲಾ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಗತಕಾರ ಅಜಯ್ ಬಹು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ. “ಈ ಊರು ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯಿಂದ ಬಂದ ನಿಮ್ಮಂತಹವರು ಒಂದು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಇಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣದ ಕಡಿಮೆ ಆಕ್ಸಿಜನ್ನಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲಿಫ್ಟ್ ಬಳಸಿ. ತಲೆನೋವು, ವಾಂತಿ, ಏದುಸಿರು ಇವು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆ” ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಆತ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದ. ಅವನ ಉಪಚಾರದಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಟೂರ್ ಗೈಡ್ ನಾಮ್‌ಗ್ಯಾಲ್ ಬಂದ. “ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೇಗ ಹೊರಡಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ (ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರದ ಐನೂರು ಅಡಿ) ರಸ್ತೆಯಾದ ಖಾರ್ದೋಂಗ್ಲಾ ಟಾಪ್‌ಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇವೆ. ಆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಸಿಜನ್ ಅಂಶ ಬಹು ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿಯೋಜನೆಯಿಂದ ಹೊರಟ. ನನಗೋ “ಜಾಗರೂಕತೆ” ಎಂಬ ಪದ ಮನದಲ್ಲಿ ನಾಟಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ಅಡಿಗಳಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದರೆ ಏದುಸಿರು ಬರುವಾಗ, ಆ ಖಾರ್ದೋಂಗ್ಲಾದ ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರದ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ “ಜಾಗರೂಕತೆ”ಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಜ್ವಲಂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪ್ರಕಾಶ್ (ಅವನು ಡಾಕ್ಟರು. ಶ್ವಾಸಕೋಶ ತಜ್ಞ ಬೇರೇ), “ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿನ ಆಕ್ಸಿಜನ್ ಅಂಶ ಶೇಕಡಾ 52 ಇರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ” ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. “ಇದೆಂತಹಾ ಹಾಲಿಡೇ? ಮೂಲಭೂತವಾದ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೇ ಅನುಮಾನಪಡುವಂತಾಯಿತಲ್ಲಾ” ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಮನವನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನ ಇತರರು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರದ ಮೋಟರ್‌ಬಲ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೋ ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋಚದೆ ವೇದಾಂತಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೋದೆ. ಈ ದೇಹ ನಶ್ವರ. ದೇಹಾತ್ಮಭಾವ ಇರಬಾರದು. ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಹೋಗುವವನು ಇಂದೇ ಹೋದರೆ ಏನು ನಷ್ಟ? ಕಾಲನ ಕರೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸಲಾರರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು ಹೋದರೂ ಆ ಚಿಂತನೆಗಳು ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ.

ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಖಾದೂರ್‌ಗ್ಲಾ ಪರ್ಯಣಕ್ಕೆ ಕಾರು ಹತ್ತಿದೆವು. ಲದ್ಧಾಕ್‌ನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬಹು ಕಡಿಮೆ. ನೇರವಾಗಿ ದಿಗಂತದವರೆಗೂ ಚಾಚಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳು. ಸುತ್ತ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳು. ನಮ್ಮ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯ ಪುಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳಂತಲ್ಲ ಇವು. ಒಂದೊಂದೂ ಹಿಮಾಲಯದ ಮರಿಗಳು ಎನ್ನಬಹುದಾದಷ್ಟು ಅಗಾಧ. ಒಂದೊಂದು ಬೆಟ್ಟ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ನೀಲಿ, ಬೂದು, ಹಳದಿ, ತೆಳು ಕಂದು ಈ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ವರ್ಣಗಳ ಪರ್ವತಗಳು, ಇರುವೆಯಂತೆ ಸಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಕಾರಿನ ಅಲ್ಪತೆಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದವು. ದೂರ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಚ್ಛಾದಿತ ಶಿಖರಗಳು ನಾವು ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಎತ್ತರವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರಕಾಶನಿಗೂ ನಟಿಗೂ ಒಂದು ಸಂವಾದ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. “ಖಾದೂರ್‌ಗ್ಲಾದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಬೇಡ” ಎಂದು ಪ್ರಕಾಶ್ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ನಟಿ, “ಔಟರ್ ಲಿಮಿಟ್ ನಲವತ್ತು ನಿಮಿಷ ಇರಲಿ. ತೀರ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಬರುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, “ನಲವತ್ತು ಏಕೆ, ಅರವತ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ” ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಸುಳಿದಾಡಿದರೂ, ಅಪಶಕುನವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತಿನ ಸ್ವರೂಪ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಖಾದೂರ್‌ಗ್ಲಾ ಸೇರಿದಾಗ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಫಲಕ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. “ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಇಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಕಾಲ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಆಗಬಹುದು” ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದವರು ಫಲಕ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಂಟೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾರನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಷಾಂಗ್ರಿಲಾ ಸೇರಿದವು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪ್ಯಾಂಗಾಂಗ್ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿತ್ತು. ಲೇಹ್‌ನಿಂದ ಸುಮಾರು ನೂರ ಅರವತ್ತು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸರೋವರ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಲೇಹ್‌ನ ಹತ್ತಿರದ ಥಿಕ್ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸರೋವರ ಸೇರುವವರೆಗೂ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳ ರೌದ್ರ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಸವಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸರೋವರದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಲವಣದ ಅಂಶ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳಾಗಲೀ ಪಾಚಿ ಮುಂತಾದ ಜಲಸಸ್ಯಗಳಾಗಲೀ ಕಾಣಿಸಿಗಿವು.

ಪ್ಯಾಂಗಾಂಗ್ ಸರೋವರ

ಆದರೆ ಅನೇಕ ಬಾತುಕೋಳಿಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದೆವು. ಸರೋವರದ ಆಚೆಯ ದಡ ಚೀನೀಯರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಂತೆ. ನಮಗೆ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಲೇಹ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿ ದೆಹಲಿ ಮೂಲಕ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಸೇರಿದೆವು. ಒಂಭತ್ತು ದಿನಗಳ ಕಾಲದ ಪ್ರವಾಸ ಬಹು ಸುಖಕರವಾಗಿ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರತಿ ರಘುರಾಮ್ ಅವರ ವಿಚಕ್ಷಣೆ. ಅವರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ದಕ್ಷತೆ, ವಿವರಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ, ನಗು ಮನೋಭಾವ, ತಾಳ್ಮೆ, ತಿತಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಧುರೀಣತ್ವ (ಲೀಡರ್‌ಷಿಪ್) ಇವೆಲ್ಲ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು ಬಹು ವಿರಳ. ಅಂತಹವರ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಕರ ಯಾತ್ರೆಯಾದರೂ ಹೂವಿನ ಸರ ಎತ್ತಿದಂತೆ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರತಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಆಭಾರಿ.

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭ

ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ಲೇಖಕಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಆರತಿ ಘಟಕಾರ್ ಅವರ

ಹನಿಗವನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ

ಹನಿ ಹನಿ ಚಿತ್ತಾರ

ಅತಿಥಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯ - ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡುಂಡಿರಾಜ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

10.8.2014 ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30 ಗಂಟೆಗೆ
ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ವರ್ಲ್ಡ್ ಕಲ್ಚರ್
ಬಿಪಿ ವಾಡಿಯಾ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 004

ತಮಗೆ ಆದರದ ಶ್ರುಗತ

ಬಾರೋ ಬಾರೋ ಮಳೆರಾಯ....

- ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವ ಕೋದಂಡುವಿನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಕರೆ ಬಂತು. “ಭಾವಾ, ಈಗಲೇ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ಇವರು ಯಾಕೋ ಒಂದು ತರಹ ಆಡ್ತಾ ಇದಾರೆ” ಅಂತ.

ಅವನ ಮನೆಗೆ ಓಡಿಹೋದೆ. ಕೋದಂಡು ಮನೆ ಮುಂದೆ ಗೇಟ್ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಭತ್ತಿನ ಕೈನಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಆಕಾಶಾನೇ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ.

“ಓ, ನೀನಾ ಭಾವಾ? ಬಾ ಬಾ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೇನಾದರೂ ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

ಮಳೆ ಬರುತ್ತೋ
ಇಲ್ಲೋ ಆದರೆ ಮಳೆ
ಸ್ವಾಗತಿಸೋಕ್ಕೆ
ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆನೂ
ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕಲ್ಲ

“ಮಳೆ ತರೋಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ವರುಣ ಏನೋ?” ಅದಿರಲಿ, ಇಲ್ಯಾಕೆ ಭತ್ತಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಆಕಾಶ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೀಯಾ? ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

“ಜೂನ್ 1ನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದಲೇ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಈ ವಾರ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪುತ್ತೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತಾ ಇದಾರಲ್ಲಾ ಭಾವಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಯ್ತಾ ಇದೀನಿ. ಆಫೀಸ್‌ಗೂ ರಜಾ ಹಾಕಿದೀನಿ. ಯಾವ ಘಳಿಗೆಲಿ ಮಳೆ ಬಂದೇಬಿಡುತ್ತೋ ಏನೋ... ನೀನೂ ಮನೇಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಭತ್ತಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದಾ ತಾನೆ?” ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

“ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಗೂಳಿ ತರಹ ಓಡಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದ ನಿನಗೆ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಳೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಕಪ್ಪಾ ಚಿಂತೆ? ಇನ್ನೂ ಕೇರಳದಲ್ಲೇ ಮಳೆ ಸುದ್ದಿ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ನಿನಗೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಭತ್ತಿ ಬಿಚ್ಚೋಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅವಸರ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

“ಭಾವಾ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿನಗೆ ವಯಸ್ಸು ಆಗಿರುವುದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ನಮ್ಮ ಜನಸ್ತೋಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಇದ್ದ ಅನುಕಂಪ ಎಲ್ಲಾ ಕಮ್ಮಿ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ಮಳೆ ಬಂದರೆ, ಬೆಳೆ ಬೆಳಿತಾರೆ ನಿಜ; ಆದರೆ ನನ್ನ ತರಹ ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಜೆಗೆ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಒಂದೇ ಎರಡೇ ಕಷ್ಟಗಳು? ಒಳಗೆ ಹೋಗೋಣಾ ಬಾ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯೋಣ” ಅಂತ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದ.

ಮನೆ ಒಳಗೂ ಭತ್ತಿ ತೆಕ್ಕೊಂಡೇ ಕೂತಿದ್ದು ನೋಡಿ, “ಆ ಭತ್ತಿ ಮಡಚಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡಬಾರದೇ?” ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನು, “ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಈಗ ಮಳೆ ಬಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆ ರೂಫ್ ಲೀಕ್ ಆಗುತ್ತೇನೋ ಅಂತ ಹೀಗೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ ಭಾವ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮಳೆಲಿ ನೆನೆದರೆ, ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ನೆಗೆಡಿ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹುಶಾರಾಗಿರೋಣಿ” ಅಂತ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟು... ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ವಿಶಾಲೀ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಫಿ ಬೆರಸಮ್ಮ. ಹಾಗೇ ಸಂಜೆ ನನಗೆ ಜ್ವಾಪಿಸು, ಮನೆ ಒಳಗೆ ಒಗೆದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಣಗಿ ಹಾಕೋಕ್ಕೆ ತಂತಿ ತಂದು ಕಟ್ಟುತೀನಿ.

ಮಳೇಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಒಣಗೋದೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಭಾವ' ಅಂತ ಅಂದ. ಕಾಫಿ ಕುಡೀತಾ ಮತ್ತೆ ಹೆಂಡತಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, "ಅಲ್ಲ ಕಣೇ, ನನ್ನ ಮದುವೇಲಿ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಹರಕಲು ಭತ್ತಿನ ರಿಪೇರ್ ಮಾಡಿಸಿ ಇಟ್ಟರು ಅಂತ ನಾನು ನೆನ್ನೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸಿದ್ಯಾ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

ವಿಶಾಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಹುಡುಗಿಯಾದರೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆನು ಕಡಿಮೆ?

"ಕಾಶೀ ಯಾತ್ರೇಗೆ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಭತ್ತಿ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ನೀವು ಸಂಸಾರ ಹೂಡೋಕ್ಕೆ ಅಂತ ಮನೆಗಳು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದರಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಇಲಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ನಿಮ್ಮ ಭತ್ತಿಗೆ ತೂತುಗಳು ಆದವು. ಬೇಕಾದ್ರೆ ಕೇಳಿ, ಈಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ನಿಮಗೆ ಫಾರಿನ್‌ನಿಂದ ಲೇಟೆಸ್ಟ್ ಭತ್ತಿ ತರಿಸ್ತೊಡ್ತಾರೆ" ಅಂತ ದಬಾಯಿಸಿದಳು.

ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಕೋದಂಡೂ, "ಈ ಮಳೆ ಬರುತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ಆತಂಕದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಜಗಳ?" ಹವಾಮಾನ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ, "ಈ ವರ್ಷ ಮಾನ್ಸೂನ್ ಕೈ ಕೊಡುತ್ತಂತೆ. ನೀನು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಭತ್ತಿ ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಆಫೀಸ್‌ಗೂ ಹೋಗದೆ ಹೀಗೆ ಕೂತಿರ್ತಾ? ಮಳೆ ಚಿಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಯಾಗಿರು" ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟೆ.

ಗೇಟ್ ಹತ್ತಿರ ವಿಶಾಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಿದ್ದು ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿ ಬಂದು, "ಮಾವ, ಇದೇನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೇಸ್ ಅಲ್ಲಾ ತಾನೆ?" ಅಂತ ಗಾಬರಿಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದಳು.

"ಏನೋ, ಟೆಂಪರರಿ ಭ್ರಮೆ ಇರಬಹುದಮ್ಮ. ಅವನು ಹೇಳೋ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಒಂದೆರಡು ಹನಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಸರಿಹೋಗಬಹುದು. ಏನಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡಿಯುತ್ತೆ ಅಂತ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರು. ಅವರೇನಾದ್ರೂ ಔಟ್ ಆಫ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆದರೆ, ನಾನಿದೀನಮ್ಮ ಹೆದರಬೇಡಾ" ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ.

ವಿಶಾಲಿ ಪ್ರಕಾರ ಜೂನ್‌ನ ಮುಂದಿನ ಮೂರು ವಾರಗಳಲ್ಲೂ ಕೋದಂಡು ಘಟನೆಗಳು ಸುಮಾರಾಗಿ ಆದವು. ಕೆಳಗೆ ಕಾಣೋವು ಅವುಗಳ ಹೈಲೈಟ್ಸ್ ಅನ್ನಬಹುದು:

- ಕಾಶಿ ಯಾತ್ರೆ ಭತ್ತಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವವನು ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅಂತಹವರೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳೋದು ಮಳೆಗಾಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲವೆ?
- ಡೈನಿಂಗ್ ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಒಣಗಿ ಹಾಕೋಕ್ಕೆ ತಂತಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೋದಂಡು ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಒಂದು ಎರಡು ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗೇಟು ಆಯ್ತಂತೆ.
- ಪಕ್ಕ ಪ್ಯಾಸೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಅವನ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಒದ್ದೆ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಬೆಲೆ ಬಾಳೋ ಟಾರ್ಪಾಲಿನ್ ಖರೀದಿಸಿ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸಿದನಂತೆ. ಅವತ್ತು ರಾತ್ರೀನೇ ಅದನ್ನ ಯಾರೋ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದರು ಅಂತ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲೀದೇ ಒಂದು ಹಳೇ ಸೀರೆ ಹೊದಿಸಿದ್ದಾನಂತೆ.
- ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿಗರುತ್ತೆ ಅಂತ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್‌ನಿಂದ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಸಿಗಳನ್ನು, ಪಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ಟೆಂಪೋ ವ್ಯಾನ್‌ನಲ್ಲಿ

ತಂದು ಮನೇ ಮುಂದೆ ಜೋಡಿಸಿ ಇಟ್ಟನಂತೆ. ಅವೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗೊಬ್ಬರದ ಜೊತೆಗೆ ಕಣ್ಣರೆಯಾದಾಗ, ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತುಳಸಿ ನೆಟ್ಟು ಹಿತ್ತಲ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟನಂತೆ. ಆದರೆ, ನೀರೂ ಬಿಸಿಲೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅದು ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಣಗಿ ಹೋಯಿತಂತೆ.

- ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಅನುಕೂಲ ಅಂತ ಒಂದು ಹೊಸ ರೈನ್ ಕೋಟ್ ಮತ್ತು ಹೊಸ ರಬ್ಬರ್ ಬೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ತಂದನಂತೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಟ್ರಯಲ್ ನೋಡ್ಡೇಕು ಅಂತ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ, ಅಂಗಡಿ ಅವನು, ಬೈ ಮಿಸ್ಟೇಕ್, ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಕೂಲ್ ರೈನ್ ಕೋಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯಿತಂತೆ. ಇನ್ನೂ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವಂತೆ.
- ಮನೆ ಮುಂದೆ ರೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರೋ ಪಾಟ್ ಹೋಲ್ಸ್ ನೆಲ್ಲಾ ಬೇಗ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಬಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಎಸ್.ಎಸ್.ಬಿ.ಗೆ ಖುದ್ದಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಟ್ ಹೋಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಳೆ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡರೆ, ಏನೇನು ಅಪಾಯಗಳಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧಾನೇ ಬರೆದಿದ್ದನಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಸಾರ್ ನಮ್ಮ ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿಂಗಪೂರ್‌ಗೆ ಸ್ಟಡಿ ಟೂರ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಳೆಗಾಲ ಆದಮೇಲೆ ಬನ್ನಿ, ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ.
- ಮನೆ ರೂಫ್ ಲೀಕ್ ಆಗುತ್ತೆ, ರಿಪೇರಿ ಮಾಡು ಅಂತ ಲೀಕ್ ಪ್ರೂಫ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಒಬ್ಬನಿಗೆ 25,000 ರೂಪಾಯಿ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಅವನು ಎರಡು ವಾರಗಳಿಂದ ಪತ್ತೆಯೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ.
- ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ ನಿನೋ, ಎಲ್ ನಿನೋ ಅಂತ ಬಹಳಾ ಕನವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದನಂತೆ. ವಿಶಾಲಿಗೆ ಇದು ಯಾವುದೋ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಹುಡುಗಿ ಹೆಸರು ಅಂತ ಭಾವನೆ ಬಂದು ಕೋಪಾನೂ, ಹೆದರಿಕೇನೂ ಆಯಿತಂತೆ. ಆಗ ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲಿರೋ ಅವಳ ಫ್ರೆಂಡು ಅದು ಹುಡುಗಿ ಹೆಸರು ಅಲ್ಲಮ್ಮಾ ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದಾದ ಒಂದು ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ ಅದರಿಂದ ಮಳೆ ಬರೋ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಮ್ಮಿ ಅಂತೆ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಅದು ತಲೇಲಿ ಕಾಡ್ತಾ ಇರಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ ಅಂತ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ವಿಶಾಲೂಗೆ ಉಸಿರು ಬಂತಂತೆ.
- ಮಳೆ ಶುರು ಆದರೆ ಪವರ್ ಕಟ್ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಅಂತ ಒಂದು ಯೂ.ಪಿ.ಎಸ್.ಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ, ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಆ ಡೀಲರೂ ಎರಡು ವಾರಗಳಿಂದ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಈ ಡೀಲರು, ರೂಫ್ ಲೀಕ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ತೊಗೊಂಡು ಮಾಯವಾಗಿದ್ದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯಿತಂತೆ.

ಕೂರವಂಜ ಪದಬಂಧ - 9

- ವಿದ್ಯಾ ವಿ. ಹಾಲಭಾವಿ

1					2			3
4	5		6		7			
			8				9	
10					11			12
13					14			

ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ

1. ದೂಷಣೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ, ಈತ ನಗನಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (4)
2. ದಮಯಂತಿಯೇ ಬಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಗಂಡನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ರುಜಿಕ್‌ಚ್ಚಂದ ಅಡುಗೆ (4)
3. ವಾಸನೆ ಬಂದರೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುವುದು (4)
4. ಈ ತರ ತರ್ಕಿಸುತ್ತಾ ಹಂಚಿಕೆದಾರ ಬಂದಿಹನಲ್ಲಾ? (4)
5. ಮಗನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ (3)
6. ಆ ಮಾವನದು ಬಲೇ ಸಂದೇಹವೇ (4)
7. ಮರಕ್ಕೆ ಒರಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಭಾಷಣ (4)
8. ತಾಪತ್ರಯವಿದ್ದಾಗಲೇ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ರಟ್ಟು (4)
9. ಹಣಕಾಸು ನಡೆದ ಉದ್ದ ಹೋರಾಟ (4)

ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ

1. ಸರಸಕ್ಕೆ ಕರೆದರೆ ತೋಲಿದ್ದು ಈ ಮುನಿಸು (3)
2. ಕನ್ನ ಹಾಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಬಂಗಾರ (3)
3. ಇದೇ ಅರಣಿಯ ಸಮೀಪ (3)
4. ಮನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಲಯೇ ಗತಿಸಿದ ಪತಿಯೊಡನೆ ಜಿತಿಯೇರುವಿಕೆ (5)
5. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಭವ್ಯ ಸರ್ಕಾಲ ಕಟ್ಟಡ (5)
6. ಛೇ! ಮಲಗುವಾಗಲೇ ಈ ಸೇವಕ ಬಂದುಜಿಟ್ಟನಲ್ಲಾ? (3)
7. ಆ ತರ ಮುತ್ತು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸುವ ತುಣ (3)
8. ಮರದ ಬಳಿ ಮಣೆ ಧರಿಸಿದ ಜಿಲ್ಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ (3)

(ಉತ್ತರಕ್ಕೆ 16ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ)

ಜೆ-ಜೆ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್

- ಇ.ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಹೆಚ್ಚು ಗುಬ್ಬಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಗುಮ್ಮಡಿ ನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತುಂಬಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅರುಳು ಕುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ಇವತ್ತು ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯ. ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯ ಅಂದ್ರೆ ಏನಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ದೇವ್ರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವರ. ಈ ದಿನವೇ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಯವರ ಜೊತೆ ಸಂಕಟ ವಿಮೋಚಕ ಗಣೇಶ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ ಶುಭ ಘಳಿಗೆ. ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೂರ್ವಾಸನ ಕೆಟ್ಟ ಕೋಪದಿಂದ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಶುಭ ದಿನ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೇನು ಉಪಯೋಗ ಅಂತ ಯಾರದು ಕೇಳಿದ್ದು? ಯಾರು ಇವತ್ತು ಬಂಗಾರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಲು ಮುರಿದು ಕೊಂಡು ಸದಾ ಕಾಲವೂ ಅಲ್ಲೇ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿರಾಳೆ.

ಇವತ್ತು - ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ, ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ - ಕೈಗೆ ಬಳಿಯೋ, ಕತ್ತಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಅಂದ್ರೆ ಎರಡಳಿ ಸರವೋ, ಕಿವಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಲೋಲಾಕೋ ಹಾಕಿಸಿದರೆ ಅವರ ಅದೃಷ್ಟ ಖುಲಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಏನೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಒಂದು ನೆಕ್ಲೆಸ್ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇಂತ. ಇದು ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಗ್ಯಾರಂಟಿ.’

ನಾರಿ ಆಭರಣ ಕೊಳ್ಳಲು ಹತ್ತು ಹಲವು ಉಪಾಯೋಪಾಯಗಳು

‘ಆಭರಣ ಮಾಡಿಸಲು ಟೈಮ್ ಆಗುತ್ತಲ್ಲಾ? ಇವತ್ತೇ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ, ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರು?’ ಅಂಗಡಿ ಶೆಟ್ಟಿ ಯೂಶುಯಲ್ ಡಾಟ್.

‘ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಇದೆಯಲ್ಲಾ? ಇಪೊದ್ದು ಅಡ್ವಾಂಸ್ ಇಚ್ಚಿಸಿ, ರಸೀಟ್ ತೀಸೊಂಡಿ. ಮನ್ನಾಡು ವೆಳ್ಳಿ ಆಭರಣಂ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಚೇಸೊಂಡಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಇದನ್ನೆಕಿ ಪರಿಹಾರಂ ಮೊದಟೇ ಚಿಪ್ಪಿನ್ನಾರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ಇಡಿ. ಇದು ಇವತ್ತೇ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಶುಭ ಕಾರ್ಯ. ನಾಳೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಇದರ ಫಲ ಸಿಗಲ್ಲ. ಎರಡನೇದು, ತೊಗೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತು ಚಿನ್ನದ್ದೇ ಆಗಿರಬೇಕು, ವಜ್ರ ಆಗಬಹುದು. ಬೆಳ್ಳಿ ಮಾತ್ರ ಇದರ ಜೊತೆ ಮಿಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ಗಟ್ಟಿ ಹಾಲಿಗೆ ನೀರು ಸೇರಿದ್ದ ತರಹ ಆಗುತ್ತೆ. ಬೇಗ ಹೊರಡಿ. ಟೈಮ್ ಇಲ್ಲ ಶಾಪು ಮುಚ್ಚೊದ್ದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿ’ ಎಂದು ಅಟ್ಟಿದರು.

ರಾತ್ರಿಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗುಬ್ಬಾಲೆಯ ಜ್ಯುವೆಲ್ಸ್ ಶೋರೂಂನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಬಳೆ, ಹಾರ, ಉಂಗುರಗಳು ಹೆಂಗಸರ ಹುಡುಗಿಯರ ಕೈ, ಕತ್ತು ಮತ್ತು ಬೆರಳು ಸೇರಿದವು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಂದ್ರೆ ನೋಟುಗಳು ಅಂಗಡಿ ಸೇರಿತು.

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ದಸರಾದ ಮೊದಲ ದಿನ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದ ಹಾಗೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶಂಕರ ಮಠದಲ್ಲಿ ಹರಿಕಥೆ. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿ, ಹರಿದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣ ವೇದಗಳನ್ನು ಅರೆದು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡ ಓಂಕಾರ ನಾಗೂಸಾ ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರದೇ 'ಸೀತ ಸ್ವಯಂವರ' ಹರಿಕಥೆ. ಹರಿಕಥೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು:

ಕನ್ಯೆಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇದೊಂದು ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ. ನಾಳಿದ್ದು - ಅರ್ಥಾತ್ - ದಸರೆಯ ಮೂರನೇ ದಿನ ಮಿಥಿಲೆಯ ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಶಿವ ಧನಸ್ಸನ್ನು ಮುರಿದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ದಿನ. ಆ ದಿವಸ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ದಿನ. ಅವತ್ತು ಕನ್ಯೆಯರು ಸೂರ್ಯನ ಉದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಹಳದಿ ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟು ಚಿನ್ನದ ಮಿನಿಯೇಚರ್ ಶಿವ ಧನಸ್ಸನ್ನು ಪೆಂಡೆಂಟಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಸರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡ ವರ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಓದಿದ ಕ್ಲಾಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಕೊಲೀಗ್ ಇರಬಹುದು, 'ಈ ಟಿವಿಯ ಥಕಧಿಮಿಥಕ' ಡ್ಯಾನಿಂಗ್ ಸ್ಟಾರ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಶಿವ ಧನಸ್ಸನ್ನು ಕತ್ತಿಗೆ ಸರದ ಜೊತೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ರಾಜನೇ ವರನಾಗಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಕೆಟ್ನ ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದಿದೆ!

ತನಿಶ್ಚ್, ಕೃಷ್ಣಯ ಚೆಟ್ಟಿ ಗಂಜಾಂ ಅವರ ಸೇಲ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಷಿಯರ್ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಪೆಂಡೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಸರಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಡಿಸೈನ್ ತೋರಿಸಿ ಕ್ಯಾಷ್ ಇಲ್ಲ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಪೇಮೆಂಟ್ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಸೆಟ್ಟಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅವರ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ಮೂಲಕ ಅಂಗಡಿಗಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಸೆಟ್ ಮನೆಗೇ ತರಿಸಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಹುಡುಗಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ಬೇರೆ ಊರಿನಲ್ಲೋ, ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಫ್ಲಿಪ್‌ಕಾರ್ಟ್ ಮೂಲಕ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಅವಳ ಅಡ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಹಳದಿ ಸೀರೆ, ಜ್ಯಾಕೆಟ್ ಸೆಟ್ ಅಥವಾ ಹಳದಿ ಸಲ್ವಾರ್ ಕಮೀಜ್, ಹಾರದ ಜೊತೆ ಪೆಂಡೆಂಟ್ ಕಳಿಸಿದರೆ ಅವಳ ಮನೆಗೇ ಡೆಲಿವರಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಮಗಳ ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಕೀ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿದೆ ಇವತ್ತು' ಎಂದು ಅಲುವತ್ತಾಗಿ ಮನಕರಗುವಂತೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದರು ಓಂಕಾರರು.

ಇದರ ಪರಿಣಾಮ, ಅದಾದ ಮೂರನೇ ದಿನ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಎಂಜಿ ರೋಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂವೆಲ್ಲರ್ಸ್ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮುಂದೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜ್ಯಾಮ್. ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಕ್ಯಾಷ್. ಫ್ಲಿಪ್‌ಕಾರ್ಟ್‌ನವರಿಗೆ ಶುಕ್ರ ದಶೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ 'ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರದ' ಪೆಂಡೆಂಟಿನ ಮಾರಾಟ.

ಮುಂದೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ/ ಪಂಡಿತರು ಲೈಬ್ರರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರ ಫಲ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೆಟ್‌ಗಳು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಬಂದವು.

- ★ ಫೆಂಡ್ಲಿಪ್ ಡೇ ಗೆ - ಫೆಂಡ್ಲಿಪ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಬ್ರೇಸೆಟ್, ಚೈನ್.
- ★ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬ / ಹೋಲಿ / ವ್ಯಾಲೆಂಟೈನ್‌ಡೇ - ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗಂದೇ ಮಾಡಿದ ಜೋಡಿ ಉಂಗುರಗಳು, ಸರಗಳು ('ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲಿ' ಸೆಟ್).
- ★ ದ್ರೌಪದಿ ರಾಣಿ ಫುಲ್ ಸೆಟ್ - ಪಾಂಡವರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ದ್ರೌಪದಿ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯಾದಾಗ ತೊಟ್ಟ ಜ್ಯೂವೆಲರಿ ಎಲ್ಲಾ ಊರಿನಲ್ಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಗಂಡ ಮಿನಿಸ್ಪರಾಗಿ ಓಫ್ ತೊಗೊಂಡಾಗ ರಾಜಕಾರಣಿಯರ ಹೆಂಡತಿಯರು ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ಟೈಲಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದ 'ದ್ರೌಪದಿ ರಾಣಿ ಫುಲ್ ಸೆಟ್' ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೊದಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೀಗುತ್ತಾ ಕೂತರು.

ಜ್ಯೂವೆಲರ್ಸ್ ಶಾಪುಗಳು ಕಸ್ತೂರಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಾಗಿ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಆಕೃಷಾಲಿಗರು ಮೂರು ಮೂರು ಶಿಷ್ಟ ದುಡಿಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು.

ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಚೈನ್ ಸ್ನಾಚಿಂಗೂ ಶುರುವಾಯಿತು. ಪ್ರೋಲೀಸಿನವರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ, ಆದರೆ ಸುಗ್ಗಿಯೋ ಸುಗ್ಗಿ.

ಒಂದೆರಡು ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಉಂಗುರ ಈಗೀಗ ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳ ಹತ್ತು ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣಲು ಶುರುವಾಯಿತು.

ಮೊನ್ನೆ ಅವರನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಈಗ ಕೊರಾನ್ ಮತ್ತು ಬೈಬಲ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಏನಾದ್ರೂ ಮ್ಯಾಟರ್ ಸಿಗುತ್ತಾಂತ ತಿರುವಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು!

ಪದಬಂಧದ ಉತ್ತರ

ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ

1. ವಿದೂಷಕ 2. ನಳಪಾಕ 4. ಸಹವಾಸ 7. ವಿತರಕ 8. ಗಮನ
10. ಅನುಮಾನ 11. ಧರಾಮರ 13. ರಕ್ಷಾಪತ್ರ 14. ಹಣಾಹಣಿ

ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ

1. ವಿರಸ 3. ಕನಕ 5. ಹತ್ತಿರ 6. ಸಹಗಮನ 7. ವಿಧಾನಸೌಧ
9. ಗುಲಾಮ 10. ಅಧರ 12. ರಮಣಿ

ಮಿನಿ ಮನೆ (ವನ)ವಾಸ

- ಆರತಿ ಘಟಕಾರ್

ಮದುವೆ ಮಾಡಿನೋಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿನೋಡು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಗಾದೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಸೈಟು ಕೊಂಡುನೋಡು, ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುನೋಡು ಎಂದು ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೂ ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ. ಖರೀದಿಸುವ ಮುನ್ನ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ ದುರ್ಬೀನು ಹಾಕಿ ಎಲ್ಲ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮೋಸ ಹೋಗಿ ಮಂಗನಂತಾಗಿರುವವರ ಪಾಡು ನೋಡಿರುತ್ತೇವೆ.

ತೀಕ್ಷ್ಣಮತಿ ಹಾಗೂ ಜಿಪುಣಾಗ್ರೇಸ ಹೀಗೆ 2 ಇನ್ 1 ಸ್ವಭಾವದವರಾದ ನನ್ನ ಪತಿರಾಯರು ಇದ್ಯಾವ ಗೊಡವೆಯೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಸುಮಾರು 20 * 30 ಅಳತೆಗಿಂತಲೂ ಕೊಂಚ ಸಣ್ಣದಾದ ಮನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ಮೊದಲೇ ಖರೀದಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಈ ಮನೆ ಅವರಿಗೆ ವರ್ಗವಾದಾಗ ಅದರ

ವಾಸ ಚಿನ್ನಾಗಿರಬೇಕು
ಎಂದರೆ ಸಹವಾಸ
ಚಿನ್ನಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು
ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸತ್ಯ

ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಇವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದರಂತೆ. ನಂತರ ಆ ಭಾರವನ್ನು ಇವರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಆ ಮನೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಅಗ್ಗದ ಬೆಲೆಗೆ (ಇವರ ಸೇವೆಯ ಋಣದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ) ಖರೀದಿಸಿ ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಸರಿ ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಅಲ್ಲೇ ಶುರುವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೇ ಅಳತೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಗಳೆ. ಮದುವೆಯಾದ ನವಚೋಡಿಗಳಂತೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದವು! ಅರ್ಥಾತ್ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನ ಗೋಡೆಯೇ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಹಾಲಿಗೂ ಗೋಡೆಯಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿ ನೆರೆಮನೆಯವರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿರವಾಗಿಸಿತ್ತು. ಎರಡು ದೇಹ ಒಂದೇ ಆತ್ಮವೆಂಬಂತೆ ಈ ಕಾಮನ್ ಗೋಡೆ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ನರಪೇತಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತೊರುವಷ್ಟು ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಧಾರಾಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೆಲವು ಮನೆ ಮಾಲೀಕರೂ ಇದ್ದರು. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಇದೇ ರೀತಿ ಅಂಟಿಸಿದ ಮನೆಗಳೇ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳೋ... ಕೇಳಲೇಬೇಡಿ...! ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಬಳಕುವ ಜೀರೋ ಸೈಜಿನಂತೆ ಕಿರಿದಾದ ರಸ್ತೆಗಳು! ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮಹಿಳಾಮಣಿಗಳು ಈ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಮುಂದಿನ ರೋಡನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ (ವಿಶಾಲ) ಅಂಗಳವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಗುಡಿಸಿ ತೊಳೆದು ಅಲ್ಲೇ ರಂಗೋಲಿ ಬಿಡುತ್ತಾ, ರೋಡು ಗುಡಿಸುವವರ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ತಾವೇ ಪಾರ್ಕ್ ಟೈಮ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು!

ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗಳು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕಾರಣ ನೆರೆ ಹೊರೆಯವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಾಗಿಸಿತ್ತು ಅಂದ್ರೆ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಜೋರಾಗಿ ಮೂಳೆ ಹೊಡೆದರೆ ನಮ್ಮ ಗೋಡೆಯ ಮಣ್ಣು ಉದುರುವಷ್ಟು! ನೆರೆ ಹೊರೆಯ ಮನೆಯ ಕುಕ್ಕರ್ ಸೀಟಿ ಕೂಗಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯದೇ ಎಂದು ನಾನು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸುವಷ್ಟು! ಹಿಂದಿನ ಮನೆಯ ಸರೋಜಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಕರ್ಕಶ ಅಲಾರಾಂ ಸದ್ದಿಗೇ ನನಗೆ ದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವಷ್ಟು! ಇನ್ನು ಎದಿರುಮನೆ ಗೇಟ್ ತೆರೆದ ಭಯಂಕರ ಸಪ್ಪಳವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ (ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ) “ಛೇ! ಇಷ್ಟೊತ್ತಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಯಾರು ಬಂದ್ರಪ್ಪಾ ಎಂದು ಬೈದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸವಿ ನಿದ್ರೆಯಿಂದದ್ದು ಕಿಟಕೀಲಿ ನೋಡುವಷ್ಟು! ಅಂದ್ರೆ ನೀವು ನಂಬ್ತೀರಾ?

ಶುರುವಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಅಡ್ಡೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ಬೆಳೆದು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಾದ ಬಳಿಕ ಇವರಿಗೆ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ (ಸಾಲ ಮಾಡಿ) ಹಣ ಹಾಕಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಮನೆ ಖರೀದಿಸೋಣ ಅಂತ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇವರದು ಸದಾ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರವೆ!

ಸಾಲ ಎಂದರೆ ಎಗರಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಇವರು ತಾವೀಗ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕಪಿ (ಕನ್ಯಾಪಿತ್ರ) ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅವರ ಓದು, ಮದುವೆ ಖರ್ಚುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಬುಡದ ಸಮೇತ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದರು! ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಗುಳ್ಳೆ ಒಡೆದ ಹ್ಯಾಪ್ ವೋರೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನಿಸುತ್ತಾ “ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ವಾಣಿ, ನಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಂಡನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರೋರು, ಆಮೇಲೆ ನಾನು ನೀನು ಇಬ್ಬರೇ, ಆಗ ನಮಗೆ ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಬೇಕು” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮುಂದಾ(ಮಂದಾ)ಲೋಚನೆ cum ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರು.

ನಾನೂ ಸಿಟ್ಟು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು punch ಆಮ್ರುತಾ ಎಂದು ಬಗೆದು ಅಲ್ಲ ಜರಿದು ಸುಮ್ಮಳಾಗಿದೆ!

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಾನುವಾರ ಬಂತೆಂದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಿರಿಕಿರಿ. ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಅಪರೂಪದ ಅತಿಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಹೊತ್ತು ತರುವ ದೊಡ್ಡ ಗಾಡಿಗಳ ಹಾವಳಿ! ನಾನು ಮೊದಲೇ ಗೋಳಾಡಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ರೋಡುಗಳು ಕರೀನಾ ಕಪೂರ್ ಸೊಂಟದಂತೆ ಜೀರೋ ಸೈಜಿನವು. ಬಹಳ ಇಕ್ಕಟ್ಟು! ಆದರೂ ನಾವು ಆ ರೋಡುಗಳನ್ನೇ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಗಾಡಿಗಳಿಗೆ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಜಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿದ್ದವರು. ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ರೋಡಿಗಳಿಯುವ ದೈತ್ಯ ವಾಹನಗಳು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಹಾರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ವಕ್ಕರಿಸಿದಾಗಲಂತೂ ನಾವುಗಳು ಮನದಲ್ಲೇ ಹಿಡಿ ಶಾಪ ಹಾಕುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಬಂದು, ಬೀದಿಯಲ್ಲೇ ಬಿಂದಾಸಾಗಿ ಆಡುವ ಮಕ್ಕಳಾಟವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ತಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ನಮ್ಮ ಎರಡು ಟೈರಿನ

ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಆಟೋ ರಾಜರ ಆಟೋಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಲ್ಲಿರಿದು ಆ ದೈತ್ಯ ವಾಹನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು..!

ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ನೆಂಟರು, ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಗಾಡಿಯ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪೀಕಲಾಟ ಶುರುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು!

ನಮ್ಮ ನೆರಮನೆಯವರು ಕೊಂಚ ಎತ್ತರದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದೂ, ನಮ್ಮ ತೆರೆದ ಕಿಟಕಿ, ಗೋಡೆಗಳು ತಮ್ಮ ಇರುವನ್ನೇ ಮರೆತು ಎಲ್ಲ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಕೇಳಿಸೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ! ಅಂತಾದ್ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಿವಿಯೂ ಬಹಳ ಚುರುಕು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗಂತೂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹೆಮ್ಮೆ... ಹೀಗೆ ಅಂದು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ದಿನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ ಆಗ ಪಕ್ಕದಮನೆ ಪಂಕಜಮ್ಮನವರ ಮಗಳ ಜೊತೆಗಿನ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಾನು ಬೇಡವೆಂದರೂ ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಬಂತು. “ಪ್ರೀತಿ ನೀನು ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡ ಕಣೆ, ಅಳಿಯಂದು ಊರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಏನಾಯ್ತು, ನಾವಿಲ್ಲಾ? ಈ ಭಾನುವಾರ ನಮ್ಮ ಪಿಂಕಿ ಬರ್ತಾ. ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಮಾಡೋಣ ಬಿಡು. ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಜನ, ಹಾಗೇನೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ನಿನ್ನ ಕ್ಲೋಸ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಅಷ್ಟೇ ಕಣೆ.” ಪಂಕಜಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಮನು ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಮಗಳು ಪ್ರೀತಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆಯಿತು ಕಣೆ ನಿನ್ನ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಬಾದುಷಾ, ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಬೋಂಡ, ವೆಜ್ ಪುಲಾವ್ ಹಾ! ಏನಂದೆ ಸರಿ ಐಸ್ಟ್ರೀಮು, ಆಗಲಿ ಅಡುಗೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಮಾತಿಗೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿದರು. ನನಗೂ ಬಾದುಷಾ ಅಂದ್ರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಅಂದ್ರೆ ನನಗೂ ಔತಣ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ! ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆ ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಧಾಪುಗಾಲು ಅಲ್ಲ (ನನ್ನ ಹಾಗೆ) ದಪ್ಪಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ಓಡಿದವು! ಸರಿ ಪಂಕಜಮ್ಮನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಪಿಂಕಿ ಬರ್ತಾಡೆಗೆ ಅವತ್ತೆ ಸಂಜೆ ತರಕಾರಿಗೆ ಎಂದು ಹೋದಾಗ ಒಂದೊಳ್ಳೆ ಉಡುಗೊರೆ ತಂದಿಟ್ಟು ಭಾನುವಾರದ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತಯಾರಾದೆ. ಆದರೆ ಭಾನುವಾರದವರೆಗೂ ಕಾದರೂ ಔತಣದ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ! ನಂತರ ಬಲ್ಲ ಮೂಲಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದದ್ದು ಪ್ರೀತಿ, ಪಿಂಕಿಯ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಅದ್ಯಾವುದೋ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಡಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದಳು ಅಂಥಾ! ಅಂತೂ ನನ್ನ ಚುರುಕು ಕಿವಿಗಳು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಚುರುಕು ಮುಟ್ಟಿಸಿದ್ದವು!

ಈ ಬಾದುಷಾ ದಂಥಹಾ ಸಿಹಿ ತಿನಿಸುಗಳ ಮೋಹದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ತೂಕವೂ ಇತಿಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು! ಅಂದು ಶಾಪಿಂಗಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಳು ಸಿಕ್ಕು, “ಏನಿ ವಾಣಿ ಸಣ್ಣ ಆದ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತೀರಲ್ಲ! ಏನು ಜಿಮ್ಮು ವಾಕಿಂಗು ಜೋರಾಗಿ ನಡೀತೀರೋ ಹಾಗಿದೆ?” ಕೇಳಿದಾಗ, ನನ್ನ ಮಿಷಿ ಹೇಳತೀರದು. ಸಂತಸದ ಬಲೂನಿನಂತೆ ಉಬ್ಬಿಹೋದೆ! ಆಗ ನನ್ನ ಇಳಿದ ತೂಕದ ಗುಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಂಡೆಗೆ ತಕ್ಷಣ ಹೊಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತು! ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ನಿವಾಸ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕಳೆದ ವರುಷ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಹಡಿ ಏರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಕೋಣೆ, ದೇವರ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಒಣಗಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಟೆರ್ರೇಸು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು

ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಐವತ್ತು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಹತ್ತಿ ಇಳಿದು ಕೊಂಚ ನನ್ನ ಭಾರ ಇಳಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮಿನಿ ಮನೆಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೆ!

ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ಮನೆಯ ವಾಸ ದಂಪತಿಗಳ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೆ ಅಂದ್ರೆ ನೀವು ನಂಬ್ಬೀರಾ? ಹೇಗೆ ಅಂತೀರಾ? ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ.

ಮೊನ್ನೆ ಭಾನುವಾರ ಇವರಿಗೂ ಬಿಡುವಿದ್ದ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಸುಪ್ರಭಾತದ ಬದಲಿಗೆ ಅಂದು ಪ್ರಭಾತಕ್ಕೇ ನನ್ನ ಇವರ ಮಧ್ಯೆ ವಾದ ವಿವಾದಗಳು ಮಿಂಚು ಗುಡುಗುಗಳಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದವು. ವಿಷಯ ಇಷ್ಟೆ ನಾನು ನಮ್ಮ ಹಳೆ ಓಬಿರಾಯನ ಕಾಲದ ಸೋಫಾ ಸೆಟ್ಟನ್ನು ಎಸೆದು (ಇವರು ಬಿಟ್ಟರೆ!) ನವೀನ ಮಾದರಿಯ ಸೋಫಾ ಸೆಟ್ಟನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದು ಎಂಬ ನನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಜಿಪುಣ ಪತಿಯರು ಎಂದಿನಂತೆ ತಮ್ಮ ನಕಾರದ ಹಾಡನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಖಾರವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಪಾದವನ್ನು ಓಬಿರಾಯನ ತಮ್ಮನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್‌ನ್ನು ಗುದ್ದಿ ಮಂಡಿಸಿದರು.

ಆಗ ನನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ತಾರಕಕ್ಕೇರಿ ಬಾಯಿ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಕೂಗಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ತಾಳ ತಮಟೆಗಳ ಸೌಂಡ್ ಎಫೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನೋ ಶಾಕ್ ಹೊಡೆದವಳಂತೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡು ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ದನಿಯನ್ನು ಪಿಸುನುಡಿಯ ಗೇರಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಇವರನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ! “ರೀ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಬಡಕೊಂಡ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಹೋಗಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಪಿಸುನುಡಿಯಲ್ಲೇ ರೇಗಿದಾಗ ಇವರೂ ತಮ್ಮ ದನಿಯನ್ನು ಕೊಂಚ ಇಳಿಸಿ “ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ನೀನು ಮಾಡು ಮಹರಾಯ್ತಿ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪೆಂಕಜಮ್ಮ ಎದಿರು ಮನೆ ಮೀನಾಕ್ಷಮ್ಮ ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನೇ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಎಂದು ವಕ್ರವಾಗಿ ನಕ್ಕರು.”

ಹೌದು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ನಾವು ಎಂದಿನಂತೆ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಜಗಳ ಕಾಯುವಂತಿಲ್ಲ! ಹಾಗೇನಾದ್ರೂ ಆಡಿದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾರನೇ ದಿನವೇ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆಲಿಸಿದ ಅವರ ಡಿಶ್ ಆಂಟಿನಾದಂತಾ ಕಿವಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವ ಭಯ ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, “ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ, ಏನಿವೇ ವಾಣಿ ನೆನ್ನೆ ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಏನೋ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತು ಕೇಳ್ತಾ ಇತ್ತಲ್ಲ ಏನ್ ಸಮಾಚಾರ?” ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೈ ಪರಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು! ಆಗ ನನಗೂ ಅನಿಸೋದು, ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಮನೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವೋ ಅಷ್ಟೇ ಮನಸುಗಳು ದೂರ ದೂರ ಅಂತಾ!

ಅಂತೂ ಈ ಆತಂಕಕ್ಕೋ ಏನೋ ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಗಳಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಕ ಆಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೂ ಮೆಲು ದನಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಆಡಲು ಜೋಶ್ ಬಾರದೆ, ಜಗಳವನ್ನೇ ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಕೊಂಚ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮಿನಿ ಮನೆಯ ಪ್ರಭಾವ, ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಮಿನಿ ಮನೆಗೆ ಮಿನಿ ಮನಿಯಾಗಿ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಲೇಬೇಕು ಏನಂತೀರಾ?

ಒಂದು ಟೂತ್‌ಬ್ರಶ್‌ನ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ

- ಎಚ್. ಶಾಂತರಾಜ್ ಐತಾಳ್

ಹೌದು, ಅವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಾತರ್ವಿಧಿಗಳ ಕೊನೆಯ ಮಜಲನ್ನು ತಲುಪಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಲ್ಲುಜ್ಜಲು ಎಡಗೈಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿದ್ದ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟಿನ ಟ್ಯೂಬನ್ನು ಯಾವ್ಯಾವುದೋ ಕರಾಮತ್ತು ಮಾಡಿ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಒಂದು ದಿನದ ಖರ್ಚಿಗಾಗುವಷ್ಟು ಪೇಸ್ಟ್ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ಮುಂದಿನ ಹಂತ ಈ ಬಟಾಣಿ ಕಾಳಿನಷ್ಟು ಗಾತ್ರದ ಪೇಸ್ಟನ್ನು ಬ್ರಶ್ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಸವರುವುದು. ಆದರೆ ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡಿದ ಬ್ರಶ್ ನೋಡುವಾಗ ಅದರ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೂದಲುಗಳು ಎಣಕೆಗೆ ಸಿಗುವಂತಿದ್ದವು. ಏಳೆಂಟು, ಅಷ್ಟೆ ಹೊಸ ಬ್ರಶ್ ತಗೊಂಡು ಎರಡು ವರ್ಷವೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತೀರ ಗಿಡ್ಡವಾಗಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನೆವರೆಗೂ ಉಳಿದಿದ್ದ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ರಿಶಲ್‌ಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಅಳಿದುಳಿದ ಆರು ಹಲ್ಲುಗಳ ಆರೈಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಏನಾಯ್ತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅರ್ಧಾಂಗಿ

ಸರೂ ಆಗಮನವಾಯ್ತು.

**ಬ್ರಶ್ ಒಂದು
ಉಪಯೋಗ ಹಲವು.
ಆದರೆ ಹಲ್ಲಿನ ಗತಿ**

‘ನನಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೇರಿ - ನೀವು ರಾತ್ರಿ ಗೋಳಿ ಬಜೆ ತಿಂದ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲು ತೊಳೆದವರು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬ್ರಶ್ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಿ ಅಲ್ಲಾ? ನೈಟ್ ಶಿಫ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಇಲಿರಾಯ ತಿಂಡಿಯ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು, ಬ್ರಶ್‌ನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ.

ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಹೇಗೂ ನನ್ನ ಕ್ರೀಮು, ಶಾಂಪೂ, ಸೋಪು, ಪೌಡರ್ - ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಜತೆ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಹೊಸ ಟೂತ್ ಬ್ರಶ್ ಸಹ ಬರೋ ಯೋಗ ಇದೇಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ’ - ಅಂತ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದು - ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಳಕೊಂಡವರಿಗೆ ಸಚಿವರು ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡುವ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ.

ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ‘ನಡೀರಿ, ಹೋಗೋಣ - ನಿಮ್ಮ ಟೂತ್ ಬ್ರಶ್ ತರಬೇಕಲ್ಲಾ - ಮರತೇ ಬಿಟ್ಟಾ?’ ಅಂತ ಆಗಲೇ ರೆಡಿಯಾಗಿದ್ದ ಸರೂ ನನ್ನನ್ನೂ ಹೊರಡಿಸಿದಳು. ಅಂತೂ ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಸೂಪರ್ ಬಜಾರ್ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ‘ನೀವು ಟೂತ್ ಬ್ರಶ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡೋಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಐಟಂಗಳನ್ನೂ ತಂದು ಬಿಡ್ಡೇನೀ’ - ಎನ್ನುತ್ತಾ ಖಾಲಿ ಕೈಗಾಡಿ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಸೂಪರ್ ಬಜಾರ್ ಎಂಬ ಕೂಪದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋದಳು ಸರು. ನನ್ನ ಜೇಬಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಣಕಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ನಾನೂ ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಸುತ್ತಿದ್ದಾಯ್ತು. ಟೂತ್ ಬ್ರಶ್ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ಸೇಲ್ಸ್‌ಮನ್ ಬಳಿ ವಿನೀತ ಭಾವದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. - ‘ನನ್ನ ಸೈಜಿನ ಟೂತ್ ಬ್ರಶ್ ತೋರಿಸ್ತೀರಾ?’ ಅಂತ.

‘ಒಂದ್ನಿಮಿಷ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆತ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದ. ನನಗೇಕೋ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ

ನೋಡಿದ ತಮಿಳು ಸಿನಿಮಾ - ಪಾತಾಳ ಭೈರವಿ - ಪದೇ ಪದೇ ನೆನಪಾಗ ಹತ್ತಿತು. ಮಾಯವಾದನು ಮತ್ತೆ ನಾನು 'ಜೈ ಪಾತಾಳ ಭೈರವಿ' - ಅಂತ ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ಆತನ ಕೈಲೊಂದು ಮಂತ್ರದಂಡ ಇತ್ತು. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಅಡಿ ಉದ್ದ ಮೂರಿಂಚು ಅಗಲದ ಫಳ ಫಳ ಮಿಂಚುವ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ನ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕೋಲಾಗಿತ್ತು ಅದು. ಹಿಂದೆ ಮಿಲಿಟ್ರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಬ್ಬು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುವಾಗ ಇಂತದ್ದೇ ವಾಕಿಂಗ್ ಸ್ಟಿಕ್‌ನ್ನು ಬೀಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ನಾನು ಆ ಆಸಾಮಿಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದೆ - 'ನನಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಬೇಡ - ಟೂತ್ ಬ್ರಶ್ ಕೊಡಿ ಸಾಕು' ಅಂತ. ನನ್ನ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆರೂ ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜಿ ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಭಾರೀ ಖುಷಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

'ಇದು ಟೂತ್ ಬ್ರಶ್ ಸಾರ್ - ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ' ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಭಾರವನ್ನು ನನ್ನ ಒಂದು ಕೈ ತಡಿಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಎರಡೂ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಆಧರಿಸಿದೆ.

ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಆ ಮಂತ್ರದಂಡದ ತುದೀಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರಂಗುಲ ಉದ್ದದ ಬ್ರಶ್ ಇತ್ತು. 'ಅರೆರೆ' ಎಂಬ ಉದ್ಗಾರ ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ನನಗರಿವಿಲ್ಲದೇನೇ ಹೊರಬಿತ್ತು - 'ಬ್ರಶ್ - ಇಷ್ಟುದ್ದವಾ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

ಹೌದು - ನೋಡಿ, ಇದನ್ನು ಹೀಗೇ ಬಳಸಿದರೆ ಬಚ್ಚಲು ತೊಳೆಬಹುದು - ಬಟ್ಟೆಯ ಕೊಳೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಎಂ.ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಜಾಹೀರಾತು ನೋಡಿರಬೇಕಲ್ಲಾ? ಬಿಪಾಶಾ ಬಸು ತನ್ನ ಡ್ರೆಸ್ ವಾಶ್ ಮಾಡೋದನ್ನ ತೋರಿಸ್ತಾರಲ್ಲಾ - ಅವಳ ಕೈಲಿರೋದು ಇದೇ ಬ್ರಶ್ ಹಿ - ಹೀ ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜುವ ಸರದಿ ಈಗ ಸೇಲ್ಸ್‌ಮ್ಯಾನ್‌ದಾಗಿತ್ತು. ತಾಂಬೂಲ ತಿಂದು ಕೆಂಪಾದ ಹಲ್ಲುಗಳು - ಒಂದು ರಾಶಿ ಇದ್ದವು - ಅವನ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಡ್ರೈವಾಶ್‌ಗೆ ಕೊಡೋದು ಒಳ್ಳೆದು ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ.

ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡಿ - ಬಿಪಾಶಾ - ಮಲ್ಲಿಕಾ - ಅವರ ಡ್ರೆಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯಲು ಜೂನಿಯರ್ ಟೂತ್ ಬ್ರಶ್ ಸಾಕಾದೀತು ಅಲ್ಲಾ - ನನ್ನ ಸಿನಿಮಾ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗಲೇ ಆ ಉಪಕರಣದ ಮೇಲೊಂದು ಬಾಣದ ಮಾರ್ಕ್ ಗಮನಿಸಿದೆ.

ಇದೇನಿದು ಬಾಣ? ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ ನಾನು.

'ಓ - ಬಾಣವಾ - ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆ - ಹೀಗೆ ಸರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು - ಒಂದು ಬಾಚಣಿಗೆ - ಕೂಂಬ್ - ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೆ; ನೋಡಿ, ಹೀಗೆ! ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿದ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಬಾಚಣಿಗೆಗಾಗಿ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಾಣದ ಗುರುತು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು.'

'ಮತ್ತೆ ಕೆಳಗಡೆ ಇರೋ ಬಟನ್? ಏನದು?'

'ಈ ಬಟನ್ ಅಗತ್ಯ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಒತ್ತಬೇಕು - ನೀವು ಪಿಕ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಬ್ರಶ್

ಮಾಡಿ, ತಲೆ ಬಾಚಿ, ರೆಡಿ ಆದ್ರಿ ಅಂತಿಟ್ಟೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ಈ ಬಟನ್ ಒತ್ತಿದ್ದೆ ಸಾಕು - ನೋಡಿ ಹೀಗೆ - ಪರ್‌ಪೂಮ್ ಸ್ಟೇ ಆಗುತ್ತೆ - ನೋಡಿದ್ರಾ?’

‘ಅಬ್ಬಬ್ಬ - ಏನೆಲ್ಲಾ ಇದೆ - ಇದ್ರಲ್ಲಿ - ಗುಡ್ - ಆದ್ರೆ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಟೂತ್ ಬ್ರಶ್ ಸ್ವಾಮೀ - ಅದು ಇದರಲ್ಲೆಲ್ಲಿದೆ?’

ಅಯ್ಯೋ ಆಗ್ಲೇ ನೋಡಿದ್ರಲ್ಲಾ ಸಾರ್ - ತುದೀಲಿರೋ ಬ್ರಶ್ - ನಿಮ್ಮೆ ಬಚ್ಚಲು ತೊಳೆಯೋದು ಬೇಡ - ಅಂತಾದ್ರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾ ಬನ್ನಿ - ಈಗ ಅಧಾಂಶ ಮುಚ್ಚಿತ್ತಲ್ವಾ - ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆ - ನಿಮ್ಮ ಬೂಟ್ಸ್ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಮನೇಲಿರೋ ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳು - ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು ಇವುಗಳ ಮೈಯನ್ನೂ ಬ್ರಶ್ ಮಾಡಬಹುದು.’

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ‘ತೋಳ’ ಅಂದೆ ಸರೂನ ನೆನಪಾಯ್ತು. ಅದಕ್ಕಾತ - ‘ಹೂಂ - ತೋಳನ್ನ ಸಾಕಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಮೈ ಕೂಡಾ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಬಹುದು, ಇದರಿಂದ ಬ್ರಶ್ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿ.’

‘ಛೀ, ಛೀ - ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಮಾಡಬೇಕಾ’ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಆತ ನಗುತ್ತಾ ‘ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ಸಾರ್, ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು ಅಂದೆ ಅಷ್ಟೆ.’

‘ಮತ್ತೆ ಇದರ ಒಳಗಡೆ ಸಣ್ಣ ಮರದ ಗೆಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಕಡಿಯೋದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಾದರೂ ಉಂಟಾ?’ - ನನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದೆ.

‘ಅದೂ - ಈ ಮಾಡೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ - ಮುಂದೆ ಬರುವ ಮಾಡೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೀಲ್‌ನ ಸಣ್ಣ ಗರಗಸ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ - ಸದ್ಯವೇ ಮಾರ್ಕೆಟಿಗೆ ಬಂದೀತು.’

‘ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ - ನಿಮ್ಮ ಈ ಮಾಲು ಹೇಗಿದೆ ಅಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಧರ್ಮಗುರುಗಳ ಹಾಗೆ - ದೇವರ ಧ್ಯಾನ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಪಾಪೋಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಚಂಡೆ ಹೊಡೆಯೋದು - ಮಂಡೆ ಒಡೆಯೋದು - ಅಲ್ವಾ? ಇರ್ಲಿ - ಇದರ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತೆ - ಅದನ್ನು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ ನೀವು?’

‘ತುಂಬ ಚೀಪ್ ಸರ್! ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಐನೂರಾಗುತ್ತೆ. ಈಗ ವಿಶೇಷ ರಿಯಾಯಿತಿ ಉಂಟು - 20 ಶೇಕಡಾ - ಅಂದ್ರೆ ನೀವು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟೆ ಸಾಕು.’

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸರೂ ಎರಡು ಕೈಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಿ ದೂಡುತ್ತಾ, ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಗೇಟ್ ಹತ್ತಿರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೇವಿನ ಮರ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಡ್ಡಿಗಳು ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಸುಳಿದಂತಾಯಿತು. ನನ್ನರಡೂ ಕೈಗಳಿಗೆ ಸುಸ್ತು ಹೊಡೆಸಿದ ಆ ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನು ಸೇಲ್ಸ್‌ಮನ್ ಕೈಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

‘ಇದರಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲುಜೋಡಕ್ಕೂ ಆಗುತ್ತಾ?’

ಅರ್ಥವಾಗದ ರೂಲ್ಸ್

- ನುಗ್ಗೇಹಳ್ಳಿ ಪಂಕಜ

“ತಾತ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸರಿ ಇಲ್ಲ, ರಾಂಗ್ ರಾಂಗಾಗಿ ಆಡಿದಾರೆ!” ಯಾಕೆ, ಏನು, ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸೋಕ್ಕೆ ಹೋದ್ರೆ -

“ಮಾತಾಡಿಸ್ಪೇಡ! ನಂಗ ತುಂಬಾ ಅಪ್ಸೆಟ್ ಆಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ!” ಅಂತ ಹೊರಗಟ್ಟಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಯ್ ಸಾರಿದನು, ಮನೆಮಂದಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆ ರೇಡಿಯೊ ಬುಲೆಟಿನ್ ಹಾಗೆ.

“ಈಗೇನು?” - ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದು, ಎಲ್ಲಾ.

“ಅದೇನೋ ಆಸ್ತಿ ಕಂದಾಯ ಅಂತೆ.” ಹಿಂದಿನ ಹಾಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಕೊಡೋಕ್ಕೇ ಬಿಡಿಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ - ಏನೇನೋ ಹುಚ್ಚುಚ್ಚು ರೂಲ್ಸ್ ತಲೆ ಕೆಟ್ ಹೋಗಿದೆ ಅಂತ ರೇಗಾಡಿದು, ತಾತ.

“ಯಾರ್ ಮೇಲೆ?”

“ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ.....”

ತಾತ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗ್ಗರೋ ಶಬ್ದ ಆಯ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲಾ ದೌಡು - ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಗೆ.

ಎಲ್ಲನ್ನೂ ಕರೆಸಿದು ತಾತ..... ಎದುರಿಗೆ ಸಾಲಾಗಿ ನಿತ್ತು.

ಇದ್ದ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಜರುಬಾಗಿ ಕೂತ ತಾತ ಲೆಕ್ಚರ್ ಕೊಟ್ಟು - “ಅಲ್ಲಾ ಈವರೆಗೂ ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಚೆಕ್ ಅನ್ನ ಬಾಯ್ಕೊಂಡು ತಗೋತಿತ್ತು, ಸರ್ಕಾರ - ಈಗೇನ್ ಬಂತು? ಅಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ನ ಕ್ಯಾಶ್ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟಿಕು ಅಂತ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೊಸಾ ರೂಲ್ಸ್ನ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಆಗೋದಿಲ್ಲೆ? ಬ್ಯಾಂಕಿಂದ

ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣಾನ ವಿತ್‌ಡ್ರಾ ಮಾಡೋದು ಹುಡುಗಾಟಾನೇ? ಯಾರಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಅಷ್ಟು ಹಣಾನೂ ಲಪಟಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ?”

ಹೌದು, - ಆ ಬಾಯ್ ಕೂಡ ಬಾಯಿಹಾಕಿದನು - “ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಟ್ಟೋವಾಗ ಯಾರಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಅಷ್ಟು ಹಣಾನೂ ಲಪಟಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ?”

ಎಲ್ಲಾ ಅವನನ್ನ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದು - “ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿ! ನೀನು ಯಾಕೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕೆ?” - ಎಂಬಂತೆ.

ತಾತ ಮಾತ್ರ ‘ಶಾಭಾಸ್’ ಎಂದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದು.

ಕಂದಾಯದ
ಸಂದಾಯ ಹೇಗಾದರೂ
ಆಗಲೇಬೇಕಲ್ಲ

“ಅಷ್ಟು ಹಣಾನ ಎಣಿಸಿ ಕೊಡೋವಾಗ, ಏನಾದ್ರೂ ತಪ್ಪಾದ್ದೆ?” - ತಾತ ಎಲ್ಲನ್ನೂ ಕೇಳಿದರು.

“ಹೌದು ಹೌದು” - ಆ ಎಲ್ಲೂ ತಲೆತೂಗಿದರು.

ತಾತನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು, ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಂತ.

ಮತ್ತೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು - “ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಹೊಸಾ ಯೋಜನೆ ತುಂಬಾ ರಿಸ್ಕಿ ತಾನೆ?”

“ಹೌದು ಹೌದು” ಎಲ್ಲೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು; ಆದ್ರೆ ಪರಿಹಾರ? ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳೋವು ಯಾರು?

ಈಗ ಇದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆ - ‘ಈ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯೋಗ್ಯರು? ಹಣ ಕಟ್ಟಲು?’ ಎಂಬುದೇ!

ಅದೇನು ಬಂತೋ, “ನಾನೀಗ್ಲೇ ಕಟ್ಟತೀನಿ ತಾತ, ಕೊಡಿದಲ್ಲಿ” - ಧೀರ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನಂತೆ ಮೊಮ್ಮಗ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ.

“ಭದ್ರಾ, ಯಾರಾದ್ರೂ ಏನಾದ್ರೂ ಚೀಟಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಅಂದ್ರೆ, ಬಗ್ಗಿ ನೋಡ್ಬೇಡ.... ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಕರೀತಿದ್ವಾರೆ ಅಂತ ಯಾರಾದ್ರೂ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗ್ಬೇಡ! ಮುಂದೆ ಹೆಣ್ಣು ಬಂದ್ರೆ, ತಲೆ ಎತ್ತೇಡ - ಹುಶಾರಾ!” ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹಿತೋಪದೇಶವನ್ನ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ, ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆ ಧೀರ ಹಾಜರಾ!

ತಾತನ ಎದೆ ಧಸಕ್ಕೆನ್ನಿಸಿತು.

ತಾವು ಭಯಪಟ್ಟಂತೆ ಅಷ್ಟು ಹಣಾನೂ ಹಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿಟ್ಟೋ, ರಸ್ತೆ ರೌಡಿಗಳು? ದೇವರೇ!

ಪೊಲೀಸ್ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಡೊಕ್ಕೆ ಪೊಲೀಸ್‌ನನ್ನ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೊಮ್ಮಗ ತಡೆದು, ಹೇಳ್ತ - “ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಜವಾನ ಒಬ್ಬನ್ನ ಬಿಟ್ಟೆ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ತಾತ - ಎಲ್ಲಾ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.... ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮುಗಿದ್ರೇಲೇನಂತೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ತಗೋಳ್ಕೊಡು.... ಟ್ರೆಮ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿದಾರಂತೆ....”

ಸರಿ, ಮತ್ತೆ ಆರಂಭ ಆಯ್ತು, ತಾತನ ಸಿಟ್ಟು - ಈ ಸಲ, ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮೇಲೆ. “ಯಾರಿಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಮಾಡಿದ್ರೂ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಹೋಗಿದಾರೆ - ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಹೋಗಿದಾರೆ” - ಅನ್ನೋ ಮಂತ್ರ! “ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮುಗಿಯೋವರ್ಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ಯಾಸತ್ವ ತಗೋಬೇಕೇ?” - ಎಂದೆಲ್ಲಾ.

ಕಂದಾಯದ ಹಣವನ್ನ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬೀರುವಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನ ತಮ್ಮ ಜನಿವಾರಕ್ಕೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ವಾಚ್ಮೆನ್ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು!

ಹಠಾತ್ತನೆ ಬಂತು ಸುದ್ದಿ - “ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಿ ಬಹಳ ಜನ ಕಂದಾಯ ಕೊಡ್ಡೆ ಇರೋದ್ರಿಂದ, ಹಿಂದಿನ ಹಾಗೇ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಹಣ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದೆಂದು.....”

ಮುಖ ಪರಿಚಯ

- ಅನಿತಾ ನರೇಶ್ ಮಂಚಿ

ಇಡ್ಲಿ ಬೇಯಲಿಟ್ಟು ಚಟ್ನಿಗಾಗಿ ಕಾಯಿ ತುರಿಯುತ್ತಲಿದ್ದೆ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಪಂಕಜಾಕ್ಷಿ ಅಕ್ಕಾ ಅಂತ ಕರೆದಳು. ಅದರ ಮೊದಲೇ ಅವಳ ಕುಮಾರ ಕಂಠೀರವ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಎರಡು ಜ್ಯೂಸಿನ ಲೋಟ ನೆಲಕ್ಕೆಸೆದಾಗಿತ್ತು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅದು ಅನ್ ಬ್ರೇಕೆಬಲ್ ಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಬಿದ್ದ ಲೋಟ ಎತ್ತಿಟ್ಟು ಅವನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿದೆ. ಅಕ್ಕಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅವನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತೀನಿ.... ಅಂದಳು ಅವಳು. ನಾನು ಹೂಂ ಅನ್ನುವ ಮೊದಲೇ ಅವಳ ಕುಮಾರ ಕಂಠೀರವ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಕಿಚಾರನೆ ಕಿರುಚಿ ಅತ್ತು ಹೊರಗೋಡಿದ. ಕಾಲಿನ ಹೈ ಹೀಲ್ಸ್ ಚಪ್ಪಲಿ ತೆಗೆಯಲು ಉದಾಸೀನವಾಗಿ ಒಳಗೂ ಬರದೆ ಹೊರ ನಡೆದಿದ್ದ ಪಂಕಜಾಕ್ಷಿಯ ಮಾತೃ ಹೃದಯ ಚುಳ್ ಎಂದಿತು ಮಗನ ಆಳು ಕೇಳಿ. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲದೇ

**ಅವರೆಲ್ಲ ಕಂಡದ್ದು ನನ್ನದೇ
ಮುಖವಾದರೂ ಅವರುಗಳು
ಮುಖ ಮಾಡಿದ ರೀತಿ
ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು**

ಒಳಗೇ ಇದ್ದೆ. ಅಕ್ಕಾ.. ಯಾಕೋ ಅತ್ತಾನೆ... ಕರ್ಕೊಂಡೇ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಬಿಡಿ ಅಂದಳು. ಅದಕ್ಕೂ ಹೂಂ ಅನ್ನು ನನಗೆ ಸಮಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಂಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಮಗನನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೂ, ಇವರನ್ನು ಆಫೀಸಿಗೂ ಓಡಿಸಿ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಪೇಪರ್ ಓದಿ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಗೋಣ ಎಂದು

ಪೇಪರ್ ತೆಗೆದೆ.

ಅದರೊಳಗಿನ ಸುದ್ದಿ ಓದಿದರೆ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಆಗುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಎದೆಯೊಡೆಯುವಂತೆ ಇತ್ತು. ನಾವು ಹೃದಯ ಹೀನರಾದ ಕಾರಣ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತ ಇದ್ದೀವಿ ಅಷ್ಟೇ.. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ, ಇಲ್ಲಿ ದರೋಡೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಬಿದ್ದ ಬಸ್ಸು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಎದ್ದ ಸುನಾಮಿ, ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ನಗರ, ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿರುವವರ ಸಮರ.. ಒಂದೇ ಎರಡೇ.. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ಸದ್ದು. ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತೆರೆಯುವವಳಿದ್ದೆ. ಆದರೂ ಈಗಷ್ಟೇ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೇಳುವ ನೆಪದಿಂದ ಕೊರಳಿನ ಸರ ಎಳೆದು ಕಳೆತನ ಎಂದು ಓದಿದ್ದರಿಂದ ಯಾರು ಅಂದೆ. ಇದು ನಾನಮ್ಮಾ... ನಿನ್ನ ಶೇಷ ಮಾವ ಅಂತ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಸ್ವರ ಕೇಳಿತು. ಹೋ ಶೇಷ ಮಾವ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕ ಇರುವವರು. ಇಲ್ಲೇ ನಮ್ಮನೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಅವರ ಎರಡನೇ ಮಗನ ಮನೆಯೂ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದು ನನ್ನಮ್ಮನ ಮನೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಹಲ್ವಾ, ಮಾವಿನ ಮಾಂಬುಳ, ಹಪ್ಪಳ ಹೀಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಡಗರದಿಂದ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ. ಸಾಧಾರಣ ಗಾತ್ರದ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು ಪರಿಮಳ ಸೂಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಂದು ಇಳಿಸಿದಾಗಲೇ ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರ್ಯಾಕೋ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ನೋಡಿದವರು ನೋಡಮ್ಮಾ ಈ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು ನನ್ನ ಮಗನ

ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸಿಬಿಡು. ನನಗೆ ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿದೆ. ನೀನು ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ಮಾಡುವ ತೊಂದರೆ ತಗೊಳ್ಳೇಡ. ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮನೋ ಅಪ್ಪನೋ ನಾಳೆ ಬಂದಾರು ನಾನು ಹೇಳ್ತೇನಿ.. ಈಗ ಬರ್ತೀನಮ್ಮ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೋ.. ಅಂತ ಅಂಗಳಕ್ಕಿಳಿದು ಹೊರಟೇ ಹೋದರು. ಛೇ.. ಇಷ್ಟು ಪರಿಮಳ ಭರಿತ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು ಇದು ನನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಮನೆಯದ್ದೇ ಅಂತ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರ ಮಗನ ಮನೆಗೆ ಯಾಕೆ ಕೊಡಬೇಕು - ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಯಾಕೆ ಬರ್ತಾರೋ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಗೊಂದಲವಾಯ್ತು.

ಮತ್ತೆ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹುದುಗಿಸಿದೆ. ಕರೆಗಂಟಿಯ ಸದ್ದು.. ಶೇಷ ಮಾವ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿರಬಹುದಾ.. ಯಾಕೋ ಅವರ ಮುಖ ಒಂದು ರೀತಿ ಆದಂತಿತ್ತು.. ಏನಾದರು ಚಿಂತೆಯೇನೋ ಪಾಪ.. ಪಕ್ಕನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ. ಪರಿಚಿತರಿಬ್ಬರು ಯಜಮಾನರು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಯ್ತಾ.. ಮನೆ ಒಕ್ಕಲಿನ ಕಾಗದ ಕೊಡಲಿತ್ತು.. ಹಾಗೆ ಬಂದವು ಅಂದರು.. ಹೋ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.. ಬಾಯಾರಿಕೆ ತರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಒಳಗೆ ಹೋದೆ. ನಾನು ಬರುವವರೆಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಪಿಸಿಪಿಸಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ನಾನು ಶರಬತ್ತಿನ ಲೋಟ ಇಡುವಾಗ ಅವರು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನೇ ನೋಡಿದಂತೆನಿಸಿತು. ಯಾಕೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೆ ಅವರು ಅಷ್ಟೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ “ಯಜಮಾನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆಕ್ಕಾ.. ಅವರಾದ್ರೆ ಬರಲಿ ಮನೆ ಒಕ್ಕಲಿಗೆ” ಅಂತಂದು ಹೋದರು. ಇದೊಳ್ಳೆ ಕಥೆಯಾಯ್ತಲ್ಲ.. ನಾನು ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿನಂತೆ ಎದುರೇ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಕರಿಯುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಅವರಾದ್ರೆ ಬರಲಿ ಅಂದ್ರೆ ಏನರ್ಥ.. ಇವರಿಗೂ ಹೇಳ್ತೇಕು.. ಏನೇ ಆದ್ರೂ ಅವರ ಮನೆ ಒಕ್ಕಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಡಿ ಅಂತ.. ಅಲ್ಲಾ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಡುವಾಗ ಮನೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬನ್ನಿ ಅನ್ನುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಅವರಾದ್ರೆ ಬರಲಿ ಅಂತಾರಲ್ಲಾ.. ಬುದ್ಧಿ ಇದೆಯಾ ಇವರಿಗೆ ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಬಯ್ಯೋಡೆ.

ಇನ್ನು ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸ ಆದ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ತರಕಾರಿ ಕತ್ತರಿಸುವ ಮೊದಲು ತಿಂಡಿ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಚಕ್ಕುಲಿಯನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತುಂಡು ಮೈಸೂರ್ ಪಾಕನ್ನು ತಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡೆ. ಅಡುಗೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಪಾನೀಯಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ಅಂತಾಗಬೇಕು ಅಂತ ದೊಡ್ಡ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ತಣ್ಣನೆಯ ಜ್ಯೂಸ್ ಕೂಡಾ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ ಸದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಎದುರು ಮನೆ ಪಾರ್ತತ್ತೆ. ತುಂಬಾ ಚುರುಕಿನ ಹೆಗ್ಗುಲವರು. ಎಂಟು ಗಂಟೆಗಿಲ್ಲಾ ಅವರ ಮನೆಯ ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹತ್ತಿರದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮನೆಯ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಓಣಿಯ ಸುದ್ದಿಗಳು ಪೇಪರಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದವರೇ ಸೀದಾ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯವರೆಗೆ ಬಂದು ಏನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ ಅಂದರು. ಇವತ್ತು ಬದನೆ ಸಾಂಬಾರು,

ತೊಂಡೆಕಾಯಿ ಗೊಜ್ಜು ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಇದ್ದೀನಿ ಪಾರ್ತೃತ್ತೆ ಅಂದೆ. ಅಯ್ಯೋ ಯಾಕಮ್ಮಾ ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತೀಯಾ.. ಅದು ಈಗ ನಿಂಗೇ ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲ.. ಎಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ಗೊಡ್ಡು ಸಾರು ಮಾಡು.. ಮತ್ ಒಂದಿಷ್ಟು ಗಂಜಿ ಮಾಡ್ಕೋ ಸಾಕು.. ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಇದೇನಿದು.. ತಟ್ಟೇಲಿ.. ಮೈಸೂರು ಪಾಕು, ಚಕ್ಕುಲಿ.. ಈ ತಣ್ಣಗಿನ ಜ್ಯೂಸು.. ನೋಡಮ್ಮಾ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಅಷ್ಟೇ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ.. ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ತುಂಡೇನು ನಾಲ್ಕು ತುಂಡು ತಿನ್ನು ನಿನ್ನನ್ಯಾರೂ ತಡೆಯೋದಿಲ್ಲ.. ಈಗ ಹೇಗೂ ಮಾಡಿಟ್ಟ ಜ್ಯೂಸ್ ಹಾಳಾಗುತ್ತಲ್ಲಮ್ಮಾ.. ಕೊಡಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಅಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಎರೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡ್ತೀನಿ.. ಡಬ್ಬದಿಂದ ಆಗಲೇ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದೀಯಾ ಈ ಚಕ್ಕುಲಿ.. ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಯಾಕೆ ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹಾಕೋದು ಕೊಡಲ್ಲಿ.. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಸಂಜೆ ತಿಂಡಿ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಬಾಯಾಡಿಸ್ತೀನಿ.. ಅಂತಂದು ಅದನ್ನು ಸೆರೆಗಿನೊಳಗೆ ಸುತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಜ್ಯೂಸನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಗಂಟಲಿಗೆ ಎರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟರು.

ಅಲ್ಲಾ ಇವತ್ತೆಲ್ಲರಿಗೂ ಏನಾಗಿದೆ ಅಂತಲೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಂದವರೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ ಹೊರಡ್ತಾರಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕರ್ ವಿಸಿಲ್ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಗಮನ ಆತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಚೆ ಮನೆ ವಿಮಲ, ಈಚೆ ಮನೆ ನಳಿನ, ಎದುರು ಮನೆ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ಮೇಲಿನ ಮನೆ ಮೀನಾಕ್ಷಿ.. ಪಕ್ಕದ ಪದುಮ.. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರಾದ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಗಿದ್ದೀರಾ ಅಂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮೊಳಗೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರು.

ನನಗಂತೂ ಇವರೆಲ್ಲರ ನಾಟಕದಿಂದ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಿತು. ಎಂತ ಕರ್ಮ ಆಗಿದೆ ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ.. ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲಾ ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದು ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅಂದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಯ ಎದುರು ನಿಂತೆ. ನೋಡಿದವಳೇ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಪಕ್ಕನೆ ನೆನಪಾಯಿತು.. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು ನನ್ನದೇ ಮುಖ ಎಂದು.. ಮೊನ್ನೆ ಮನೆಗೆ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಳು ಕೊಟ್ಟ ಹೊಸ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದರೆ ಆಪ್ತರ್ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಇದಾಗಿತ್ತು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಅರಸಿನ ಮತ್ತು ಕೆನೆ ಎರಡನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಹಚ್ಚಿ ಒಂದರ್ಧ ಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗನೇ ಎದ್ದಿದ್ದೆ ಅಂತ ಮುಖ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹಚ್ಚಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೆ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆತೇ ಹೋಗಿತ್ತು. ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಮಗು ಹೆದರಿದ್ದರೆ, ಶೇಷ ಮಾವನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಕಾಮಾಲೆ ರೋಗ ಬಂದು ಮುಖ ಎಲ್ಲಾ ಹಳದಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೆದರಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಮರೆವಿಗಿಷ್ಟು ಅಂದುಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೋಪ್ ಹಾಕಿ ಮುಖ ತೊಳೆದೆ. ಮತ್ತೆ ಚಕ್ಕುಲಿ, ಮೈಸೂರ್ ಪಾಕ್ ತುಂಡನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ತಳ್ಳಿ, ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಲೋಟ ಜ್ಯೂಸ್ ಹೀರಿ, ಬದನೆ ಸಾಂಬಾರ್, ತೊಂಡೆ ಗೊಜ್ಜು ಮಾಡಿಟ್ಟು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಪಾರ್ತೃತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ನಡೆದೆ ಅವರ ಸುದ್ದಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನನ್ನ ಮುಖ ತೋರಿಸಲು..!!

ಎರಡನೇ ಬಾಲ್ಯ

- ನಂನಾಗ್ರಾಜ್

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದ 5 ಮಂದಿ ಬಾಲ್ಯ ಗೆಳತಿಯರು ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರಾದ ಮೇಲೆ ವಾಪಸ್ಸಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಆಯಿತು.

ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಒಂದು ದಿನ ಪೂರ್ತಿ ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕುತ್ತಾ ಕಳೆಯುವುದೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರವೂ ಆಯಿತು.

ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪು ಮಧುರ
ನಿಜ. ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯ
ಮತ್ತೆ ಬರೋಲ್ಲ

ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಧಿಸಿದರು. ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದು ಬಾಲ್ಯದ ಆಟಗಳು ತಾನೆ. ಆ ಆಟಗಳನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಹಂಬಲ ಹಾಗೂ

ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಮರೆಸಿತ್ತು.

ಜೂಟಾಟ: ಯಾರೋ ಬಾಯಿ ತಪ್ಪಿ ಜೂಟಾಟ ಎಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕು, ನಡೆಯೋದೇ ಕಷ್ಟ ಇನ್ನು ಓಡೋದೆಲ್ಲಂತೂ ಎಂದು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಜೂಟಾಟವನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದರು.

ಷರಾಪ್: ಜಾಸ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಾನೇ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ. ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಶುರುವಾದೊಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಷರಾಪ್ ಎಂದು ಕುಕ್ಕರಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ ಹೊರುವರಾರು ಎಂಬಂತೆ ಹಿಡಿಯುವವರಾರು? ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತದ್ದೇನೋ ಆಯಿತು ಆದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಏಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎದ್ದಾಗ ಷರಾಪ್ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದಿತ್ತು.

ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾಲೆ: ಧಡೂತಿ ದೇಹದ ಸುನಂದಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸುಲೋಚನಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ದೃಷ್ಟಿ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಣ್ಣೇ ಮುಚ್ಚೋ..... ಆದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಮೇಜು/ಮಂಚಗಳ ಕೆಳಗೆ ತೂರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ ಭಾಗೀರತಮ್ಮನವರು ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಾಗ ಮರೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಖ್ಯಾಲು ಭಾಗ ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಔಟಾಗಿದ್ದ ಕನಕಮ್ಮನವರು ಎಡವಿ, ಮುಗ್ಗಿಸಿ ಕೊನೆಗೂ ಇದ್ದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಳ್ಳಿದಾಗ ಭಾಗೀರತಮ್ಮನವರಿಗೆ ಗ್ಯಾಸ್ ಔಟ್ ಆಯಿತು. ಇಣುಕಿ ನೋಡಿ ವಾಪಸ್ಸು ಓಡಿ ಹೋಗಿ

(ಸಾರಿ delet ಓಡಿ) ಭಾಗೀರತಮ್ಮ ಔಟ್ ಎಂದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಋಷಿಯೋ ಋಷಿ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ಕುಣಿದರು (?) (ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿದರು).

ಕುಂಟೇಬಿಲ್ಲೆ: ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಂಟುವುದರಿಂದ ಈ ಆಟ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಯೋತೀನಿ ಎಂದು ನಾನಂದಿ ಹಾಡಿದರು ಶಾಂತಮ್ಮ. ಆಟದ ರೋಲ್ ಅನ್ನು ಅಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿ 'ಒಂಟಿ ಕಾಲನ್ನು' 'ಜೋಡಿ ಕಾಲುಗಳಾಗಿ' ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕಾದುದರಿಂದ 'ಮನೆ'ಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೇ ಬರಸಲಾಯಿತು.

ಭಾಗೀರತಮ್ಮನವರದು ಮೊದಲ ಸರದಿ. ಸೆರಗು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು 'ಏನೇಮ್ಮಾ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಎರಡು ಚಾಪು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಎಂದು ನಕ್ಕರು. ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಒಂದೇ ಚಾಪು ನಿಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಎರಡು' ಎಂದು ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲ ನಕ್ಕರು.

ಸುನಂದಮ್ಮನವರು "ಏನೇಮ್ಮಾ ಚಾಪು (ಮೀಡಿಯಂ ಸೈಜ್‌ನ ಡಿಟರ್ಟೆಡ್ ಬಿಲ್ಲೆ) ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದರು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಎಡಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಗೈಡ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಚಿಮ್ಮಿದರು. ಚಾಪು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕನಕಮ್ಮನವರ ಮೊಣಕಾಲಿಗೆ ಬಡಿದು ಅವರು ನೋವಿನಿಂದ ಚೀರಿದರು. ಆಟ 'Retired Hurt' ಆಯಿತು.

ಕಲ್ಲಾಟ: ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲುಗಳು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಗಲು ಕಷ್ಟವಾದುದರಿಂದ ಮೀಡಿಯಂ ಸೈಜ್ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಕನಕಮ್ಮನವರು ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕಲ್ಲೆಸೆದಾಗ ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಅದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಶಾಂತಮ್ಮನವರ ಹಣೆಗೆ ಬಡೆಯಿತು. ನೋವಿನಿಂದ ಚೀರಿ ಅವರೆಂದರು ಕನಕಮ್ಮ ನಾನು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೀನಿ ನನ್ನ ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿ ನೋಡ್ತಾ ನೋಡ್ತಾ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವಕಾಶ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತೀರಾ ಅಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಪಗಡೆ: ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಗರಕ್ಕಿಂತ ದೂರದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಮಲಮ್ಮ ಕಾಯಿ ಇಟ್ಟಾಗ ಶಾಂತಮ್ಮ ಹಂಗಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ನೀವು ಹೀಗೆ ಅಂಡ ಬಂಡ ಆಡ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅದು ಹಾಗಲ್ಲಾ ರೀ ಎಣಿಸೋದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಯಿತು ಎಂದು ಬೇಜಾರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು ಕಮಲಮ್ಮನವರು.

ಏನೀ ಸುನಂದಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಕಾಯಿಗಳು ಅರ್ಧದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ ಎಂದು ಚುಡಾಯಿಸಿದರು ಭಾಗೀರತಮ್ಮನವರು. ಅಯ್ಯೋ ಬೆರಳುಗಳು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಾರೀ ಕೊರಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬೇಜಾರಿಸಿಕೊಂಡರು ಸುನಂದಮ್ಮ.

ಅಳಗುಳಿಮನೆ: ಕನಕಮ್ಮನವರಿಗೆ ಹುಣಸೇಬೀಜ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪ ಜಾರಿ ಜಾರಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಕಮಲಮ್ಮನವರ ಕೈ (ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನೋ ಇಲ್ಲವೋ

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅವರ ಕೈ ಅಸಾಧ್ಯ ಬಿಗಿ) ದಾಟಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹುಣಸೇಬೀಜವೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಶಾಂತಮೃನವರದು ಇವರಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಒಂದೊಂದು ಗುಳಿಯಲ್ಲಿ 2-3 ಬೀಜಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಆಟ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೈಬಿಟ್ಟಾಯ್ತು.

ಗಿರಗಿಟ್ಟಲೆ: ಏನು? ಗಿರಗಿಟ್ಟಲೆನೇ? ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಎದ್ದು ಕೂತರೆ ಸಾಕು ತಲೆ ತಿರುಗತ್ತೆ. ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗುತ್ತೆ ಇನ್ನು.....

ಅದೇನೋ ಸರಿ ಆದರೆ ಎಂತಹ ಮಜಾ ಅಲ್ಪಾರೀ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸುತ್ತೋಣ ಎಂದು ಭಾಗೀರತಮೃನವರು ಹೇಳಿದಾಗ ಬೇಡ ಅನ್ನಲು ಯಾರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸುನಂದಮೃನವರಂತೂ ಸುತಾರಾಂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೋಫಾ ಸೇರೊಂಡು.

ಮೊದಲ ಸುತ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದೀವಲ್ಲಾ? ಎಂದರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿಂದ. ಜೋರಾಗಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಕ್ಕರು ಸುನಂದಮೃ.

ಅಶ್ಯ ಪುಶ್ಯ ಆಲ್ ಫಾಲ್ ಡೌನ್ ಆಗ್ಲೋಗಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ಒಗ್ಗರಣೇನೂ ಹಾಕಿದರು.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಸಲಹೆ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿ ಸೋಫಾ ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಕ್ಷಮೆ (ಅಂದು ಗುಂಡಪ್ಪ ಡಿ.ವಿ. ಬರೆದದ್ದು)

ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಹುಳಿಯಿಷ್ಟು ಕಾರ ಸಿಹಿಯಿಷ್ಟಿಷ್ಟು
ಒಪ್ಪಿರೊಡದು ಭೋಜ್ಯವೆಂತು ಜೀವಿತಮುಂ
ತಪ್ಪು ಸರಿ ಬೆಪ್ಪು ಜಾಣಂದಕುಂದುಗಳ ಬಗೆ
ಯಿಪ್ಪತ್ತು ನೇರೆ ರುಚಿ ಮಂಕುತಿಮ್ಮ

ಲಂಚೆ (ಇಂದು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ)

ಲಂಚೆ ತಿಂದದ್ದಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ತಿನ್ನುವುದಷ್ಟು
ತಿನ್ನದಿದ್ದೊಡೆ ಊಟವೆಂತು ರುಚಿಪುದಂ
ಕ್ಯಾಷು, ಚೆಕ್ಕು, ಡಿಡಿ, ಏನದರದು ಬಗೆಬಗೆ
ದಕ್ಕಷ್ಟೆ ಸುಖ ಕಾಣೋ ಲಂಚತಿಮ್ಮ

ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕತೆ....

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀವಿ ಅಂದರೆ ನಮಗೆ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನೂ ಬರೋದೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ! ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ನಂತರ ಸುಮಾರು ಜನರಿಗೆ ಕಾಡುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಹಣಕಾಸಿನದ್ದು ಅಲ್ಲ, ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಯದ್ದೂ ಅಲ್ಲ, ನಿಭಾಯಿಸ ಬೇಕಿರುವ ಮಿಕ್ಕುಳಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಸಂಗಡ ಅವರ ತಲೆ ಕೊರೆಯುವುದು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಮಯ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯುವುದು ಎನ್ನುವ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಯೋಚನೆ!

ಜೀವನ ನಮಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿರುವುದೇ ಸಾರ್ಥಕ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಬದುಕೋಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲವೇ

ಸುಮಾರು ಜನ ಅರವತ್ತು ದಾಟಿರುವ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಜನರನ್ನು ಆಸ್ತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುವ ನನಗೆ ಅವರು ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಪಡುವ ಪಾಡು ಕಂಡು ಅಯ್ಯೋ ಅನಿಸಿದೆ. ವಾಚನಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೂತು ಸಮಯ ಕಳೆಯುವ ಗುಂಪು ಒಂದಾದರೆ

ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಪು ಯಾವುದಾದರೂ ಪಾರ್ಕಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಗಹನವಾಗಿ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೆರಡು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಇದು ಬೇಸರ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಹೊಸ ದಾರಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ತಮಾಷೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಜನ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ! ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಒಂದು ಬೇಲಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೂ ಕೆಲವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವರು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಗುರುತಿನವರು ಬಂದರೆ ಸಾಕು ಅವರನ್ನು ಉಡ ಹಿಡಿದ ಹಾಗೆ ಹಿಡಿದು ಹಿಪ್ಪಿ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ - ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಆಸ್ತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕವರು ಇರುವುದೇ ತಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಲು ಎಂದು ಇವರುಗಳ ಭಾವನೆ! ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸುಡು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಭತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಹುಚ್ಚು ಹತ್ತಿದ ನಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾರೆ! ಇಡೀ ಜೀವಮಾನ ಪರರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಹವ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡದ ಹಾಗೆ ಬದುಕಿದ ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂತೋಷವಾದರೂ ಈಗ ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರದ ಅವರ ಪಾಡು ಕಂಡರೆ ಅಯ್ಯೋ ಅನಿಸಲೇ ಬೇಕು...

ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಗೆಳೆಯರು ನಿವೃತ್ತಿ ಜೀವನ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ಕಂಡರೆ ಸೋಜಿಗವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನೊಬ್ಬ ಗೆಳೆಯರು ಗಣಿತ ತಜ್ಞರು, ಆದರೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು ಅವರು ಓದಿದ ಯಾವುದೇ ಗಣಿತವೂ ಉಪಯೋಗವಾಗದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಓದಿದ್ದು ಸುಮ್ಮನೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತಲ್ಲಾ ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತಂತೆ, ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಹುಡುಕಲೇ ಅಂತಲೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದೇ ದುರ್ಲಭವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆನು ಅನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರೆದರು. ನಿವೃತ್ತರಾದಾಗ ಕೈತುಂಬಾ ಹಣ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲ! ಈಗ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಗಣಿತ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ - ಅದೂ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸ್ನಾತಕ ಪದವಿ ಪಡೆಯುವವರಿಗೂ..! ನೋಡ್ರೀ ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದು ಈಗ ಹೀಗೆ ನನ್ನ ನೆರವಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ... ಅಂದರು. ನಿಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ಅದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ? ಅಂದೆ. ಅಯ್ಯೋ ಇಷ್ಟು ಸಮಯ ಕಳೀತಿದ್ದೀನಲ್ಲಾ ಅದು ನನಗೆ ವರ ತಾನೇ? ಅಂದರು ಹೌದು ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ವರವೇ ಅಂತ ತಲೆಯಾಡಿಸಲೇ ಬೇಕಾಯ್ತು.

ಇದೇ ರೀತಿಯ ಸುಮಾರು ಜನ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಒಬ್ಬರು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವರು ಓದಿದ್ದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯೋಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಕಾಲೇಜಿನ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ನಾವು ಸಂಬಳ ರಹಿತರಾಗಿ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೋಡ್ ಆಫ್ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಒಪ್ಪೋಲ್ಲ ಅದನ್ನ... ಅಂದರು.

ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ತಗೋತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಹಾಗಿದ್ದಾರೆ - ಅದರಿಂದ ಸಂತ್ರಸ್ತ ಜೀವನ ಅವರದ್ದು. ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ವೃದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತ ಇದ್ದವರು. ಈಗಲೂ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಬಂಧುವೊಬ್ಬರು ಇದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಬಿಡುವು ದೊರೆತ ನಂತರ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು!

ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಹಲವಾರು ಗೆಳೆಯರು ಅವರ ನಿವೃತ್ತ ಜೀವನದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅವರ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಇದೇ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಸಂಗಡ ನಡೀತಾ ಇದ್ದೆ. ಅವನು ಒಂದು ಕುತೂಹಲದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ. ಅವನ ಆಫೀಸಿನ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರು ಸಮಯ

ಕೆಳೆಯಲು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಹಾದಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅವರ ಥರಹದವರೇ ಸಮಾನ ಮನಸ್ಕರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು - ಅದೂ ಪಾದಯಾತ್ರೆಯ ಮೂಲಕ! ಒಮ್ಮೆ ತಿರುಪತಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉಡುಪಿ, ಮತ್ತೂ ಒಂದು ಸಲ ಹೊರನಾಡು... ಹೀಗೆ. ಈವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಿಲ್ಲವಂತೆ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದ ನಂತರ ಅವರವರ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆಯಂತೆ....! ಎಂಗೇಜ್ ಆದ ಹಾಗೂ ಆಯಿತು ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯವೂ ದೊರೆಯಿತು....! ಎಂಥಹ ನಾವೆಲ್ ಐಡಿಯಾ ಅಂತ ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು.

ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹತ್ತಿರದ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ವಯೋವೃದ್ಧರನ್ನ ಆಗಾಗ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರ್ತೀನಿ. ಒಂದು ಸನಿಕೆಯನ್ನೋ, ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನೋ, ಮುಖಿಯನ್ನೋ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಗಿಡದ ಪಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದ ಮೊದಲು ಅವರೊಬ್ಬರು ಮಾಲಿ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಪಾಪ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ದುಡೀಬೇಕಲ್ಲಾ ಅವರು ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಜಾರೂ ಆಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಸುತ್ತ ಸೂಟು ಬೂಟು ಧರಿಸಿದ ಜನ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನೂ ಇವರು ಅದೇನೋ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪಾಪ ಅದೇನು ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅನಿಸಿತು. ಹತ್ತಿರ ಸರಿದೆ. ವೃದ್ಧರು ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಪುಟ್ಟ ಸಸಿಯೊಂದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ - ಅದೂ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹೆಸರನ್ನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೇ ನಿಂತೆ. ಅವರು ಪೂರ್ತಿ ವಿವರ ನೀಡಿದ ನಂತರ ಗುಂಪು ಖಾಲಿಯಾದ ನಂತರ ಅವರ ಬಳಿ ನಡೆದು ಅವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಠ ಹೇಳಿದವರು ಇವರು. ಈಗಲೂ ಏನಾದರೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಿರಿಯರು ಇವರ ಬಳಿ ಬರ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತೂ ಹಾಗೆ ಯಾವುದೋ ಗಿಡದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರ ಬಯಸಿ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಿವೃತ್ತರಾದಮೇಲೆ ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾರ್ಯಕ ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಿತು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ನೋಡಿ, ಹಾಗಾಯಿತು... ಸುಮಾರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರು ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಜೀವನ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಹೊಸ ಬಾಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊರೆ ಅನಿಸದೇ ಯಾರಿಗೂ ಕಿರಿಕಿರಿ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ ನೀಡದೇ ಬಾಳು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಿಜವಾಗಲೂ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಿದ ಹಾಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿವೃತ್ತ ಜೀವನ ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾದಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ನಿಲುವು ಬಂದೇಬರಲಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ..!

- ದಂನಳ

- ಪ್ರತಿ ದಿನ ಎಂಟು ತಾಸು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಬಾಸ್ ಆಗಿ 12 ತಾಸು ದುಡಿಯಬಹುದು.
- ತಮ್ಮಂತಹವರೇ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಾಗಿರಲು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ?
- ನೀವು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುವ ಮಾತಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಪಿಸುಗುಟ್ಟುವ ಮಾತುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ.
- ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಜಿಂಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಕೂಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ.
- ಯುನಿಟಿ ಇನ್ ಡೈವರ್ಸಿಟಿ ಭಾರತದ ಮಂತ್ರವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಈಗ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು: ಯುನಿಟಿ ಇನ್ ಅಡ್ವರ್ಸಿಟಿ.

ಮೆಲುಕು
ಹಾಕುವಂತಹ
ಮಾತುಗಳ
ಗುಚ್ಛ

- ಮನಸ್ಸೇ ಮಾತಾಗದೆ, ಮಾತಿಗೊಂದು ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಆ ಮನಸ್ಸಿಗೊಂದು ಕಿವಿಯೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡರೆ ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸು....
- ಸ್ವರ್ಗ ಹೇಗಿರಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವರ್ಗ ತಲುಪುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಧರ್ಮ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ.
- ಗೆಲುವುಗಳು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸೋಲುಗಳು ಗೆಲುವನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಸ್ವಾದಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತದೆ.
- ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಿದರಾ ಪಪ್ಪಾ? ನನ್ನ ಬ್ಲಾಗ್ ಓದಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ.
- ರೈತನಿಗೆ ಬೇಸರವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೃಷಿ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೊಂದು ಚಟ. ಲೈಂಗಿಕತೆಯ ಹಾಗೆ.
- ನಮ್ಮ ಭಾರತ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿಂದ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಿಲ್ಲ. ಇದ್ಯಾವಂತರಿಂದ ಮತ್ತು ಅಇದ್ಯಾವಂತರಿಂದಲೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತದೆ.
- ಗುರುವನ್ನು ಕಂಡು ಗುರುವನ್ನು ಕೂಡಿ ತಾವೇ ಗುರುವಾದವರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಗುರುಹುಣ್ಣಿವೆ.
- ಕೈಗಾಡಿಯನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಸಾಗುವುದು ಮೊದಮೊದಲು ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿದರೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂಡಿಯೇ ಎಳೆಯುವವನನ್ನು ದೂಡುತ್ತಾ ಸಹಕರಿಸುವಂತೆ ಬದುಕಿನ ಚಕ್ರ ಅದರಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಅವರವರ ಗೊಡವೆ ಅವರವರಿಗೆ ಇರಲಿ

- ಸುಕೇಶವ

ಒಬ್ಬ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಲೀಕನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕುರಿ ಕೂಡಾ ಇದ್ದವು. ಆಗಾಗ ಕುರಿ ಮತ್ತು ಕುದುರೆ ಮಾಲೀಕನ ಬಗೆಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಕುರಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮಾಲೀಕನ ವಿರುದ್ಧ ಎತ್ತಿಕಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕುದುರೆ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನಿತ್ತು.

ಅಜಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕುದುರೆಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿತ್ತು. ವೈದ್ಯರು ಬಂದು ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಯ ಕಾಯಿಲೆ ಉಲ್ಬಣವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಕುದುರೆ ಮುದುರಿ ಮೂಲೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಇದರಿಂದ ಕುರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಜಾರಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಬಂದು ವೈದ್ಯರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಇದು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿನಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿ, ಆಗಲೂ ಗುಣವಾಗದಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೇನು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೋದರು.

ಕುರಿಯಾದರೇನು
ಕುದುರೆಯಾದರೇನು
ಅವರವರ ಪಾಡಿಗಿರುವುದು
ಕ್ಷೇಮ

ಕುದುರೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕುರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕುದುರೇನಾ ಸಾಯಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಜಾರಾಯಿತು. ವೈದ್ಯರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕುದುರೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು ನೋಡು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಬಿದ್ದಿದೀಯೆ. ನಿನಗೆ ಬದುಕಬೇಕು ಅಂತ ಆಸೆ ಇದ್ದರೆ ಈಗ ನೀನು ಜಾಗೃತನಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಯೋಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಬೇಕು ಅಂತ ತಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ವೈದ್ಯರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕುದುರೆಗೆ ಹೇಳಿತು.

ಕುರಿ ದಿನಾ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಏಳಲು ಎದ್ದು ಓಡಲು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾಲೀಕ ದಿನಾ ಬಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಸವರೋದು, ಓಡುತ್ತಾ ಅಂತ ನೋಡೋದು ಮಾಡಿದ್ದ. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಕುದುರೆ ಎದ್ದು ಓಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವೈದ್ಯರು ಎರಡು ದಿನ ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದರು. ವೈದ್ಯರು ಮಾರನೇ ದಿನಾನೂ ಬತ್ತಾರೆ, ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಕುದುರೆ ಹಾಗೇ ಇದ್ದರೆ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಕುದುರೇನಾ ಸಾಯಿಸಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ಕುರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳೋನಲ್ಲ ಅಂತ ಬೇಜಾರಾಯಿತು.

ಕುದುರೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಏನಾಗಿದೆ ನಿನಗೆ. ಏಳು ಮೇಲೆ, ಏಳು, ಓಡೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸತ್ತು ಹೋಗ್ತೀಯೆ. ಎದ್ದು ಓಡಿದರೆ

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬದುಕಿರಬಹುದು. ನಿನಗೆ ಅಂಥಾ ಕಾಯಿಲೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ ಅಷ್ಟೆ ಅಂತ, ಇವತ್ತು ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೆಂದೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋ ಅವಕಾಶವೇ ನಿನಗೆ ಸಿಗೋದಿಲ್ಲ. ಏಳು, ಬದುಕೋ ಆಸೆ ಇಚ್ಛೋ ಅಂತೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿತು.

ಕುದುರೆಗೆ ಕುರಿಯ ಮಾತು ಹಿಡಿಸಿತು. ಹೌದಲ್ವಾ ನಾನೇಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬಾರದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಮಾಲೀಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡೋಣ ಅಂತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾಲು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು. ಕುರಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೂ... ಹಾಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲಗಾಲು ಎತ್ತು, ಎಡಗಾಲು ಸಪೋರ್ಟ್‌ಗೆ ತಗೋ. ನಿಧಾನ, ನೋವಾದ್ರೆ ನಿಲ್ಲಿಸು, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ನೋಡು ಪ್ರಯತ್ನದ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಅದೃಷ್ಟಾನೂ ಏನೂ ಮಾಡಲ್ಲ ಏಳು. ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀರು ಕುಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ತಿನ್ನು, ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನು ಏಳು ಅಂತ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಹೀಗೆ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಕುರಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಕುದುರೆ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಬೆಳಗಿನ ರೂವದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕುದುರೆಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲೋಕೆ ಆಯಿತು. ನಡೆಯೋಕೆ ಆಯಿತು. ಓಡೋಕೆ ಆಯಿತು. ಬೆಳಗಾಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕುದುರೆ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಓಡೋಕೆ ಷುರುಮಾಡುತ್ತು. ಕುರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಜೀವ ಕಾಪಾಡಿದ ಸಮಾಧಾನವಿದೆ ಅಂತ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇದ್ದಿತು. ವೈದ್ಯರು ಬಂದು ಕುದುರೇನಾ ನೋಡಿ ಏನು ಹೇಳಾರೆ ಅಂತ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಮಾಲೀಕ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಕುದುರೆಯ ಕಛೆ ಏನಾಗಿದೆ ಅಂತ ನೋಡೋಕೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕುರಿ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಕುದುರೆ ಈಗ ಹುಷಾರಾಗಿದೆ ಅದು ರೆಸಾರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಓಡಿದೆ ಅಂದಿತು. ಸಂತಸದಿಂದ ಮಾಲೀಕ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಕುದುರೆ ಓಡುತ್ತು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ವೈದ್ಯರೂ ಬಂದರು. ಅವರಿಗೂ ಕುದುರೆಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಿದ್ದು ಸಂತಸವಾಯಿತು.

ಅವರು ಮಾಲೀಕರ ಕಡೆ ನೋಡಿ, ಸರ್ ನಿಮ್ಮ ಕುದುರೆ ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೇನು ಯೋಚನೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ನೀವು ನನಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂದರು. ಮಾಲೀಕರು ಖುಷಿಯಿಂದ ಓ ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ, ಒಳ್ಳೇ ಪಾರ್ಟಿನೇ ಮಾಡೋಣ ಬನ್ನಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ಕರೀತೀನಿ ಅಂದು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೋಡಿ ಆಳೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆದು, ಲೋ ಬೋರ ನೋಡು ಇವತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಭರ್ಜರಿ ಭೋಜನ ಆಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಾ ಬರ್ತಾರೆ. ಹೋಗು ಆ ಕುರೀನ ಕಡಿದು ವೆರೈಟಿ ವೆರೈಟಿ ಭೋಜನ ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಹೇಳು ಅಂದರು.

ಕುರಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಯ್ಯೋ ಬಂತಲ್ಲಪ್ಪ ನನಗೇ ಗ್ರಹಚಾರ ಅಂತ ನೊಂದುಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಬೋರ ಬಂದು ಕುರೀನ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುದುರೆ ಕುರಿ ಕಡೆ ನೋಡಿತು. ಯಾಕೆ

ಕುರಿನ ಎಳ್ಳೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೀಯ ಅಂತ ಕೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೋರ ಕುದುರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಕಾಯಿಲೆ ವಾಸಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ನೀನು ಎದ್ದು ಓಡಾಡೋಣೆ ಷುರು ಮಾಡ್ವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಪಾರ್ಟಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಕುರಿನ ಕಡಿಯೋಣೆ ಕರೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ. ಇದರಿಂದ ಪಾಪ ಕುದುರೆಗೆ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅದು ಕುರಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸಾರಿ ಗೆಲೆಯ ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಏನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಅಂದಿತು. ಆಗ ಕುರಿ ನೋಡು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನಿದ್ದಿದ್ದೆ ಇವತ್ತು ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇರಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳೋದು ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನಾವು ಬದುಕೋದು ಲೇಸು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಉಸಾಬರಿಗೆ ಹೋದರೆ ನನಗಾದ ಗತಿಯೇ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂದಿತು.

ಮತ್ತೆ ಕುದುರೆ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕುರಿ ಬೋರನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಗ್ರಹಚಾರವನ್ನು ಹಳಿದುಕೊಂಡಿತು.

(ಆಧಾರ : ಅಂತರ್ಜಾಲ ಮಾಹಿತಿ)

ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಂಚ್

ಇಬ್ಬರು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂರನೆಯವನು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಯಾಕೋ ನಿನಗೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲಲೇ ಏನು ನಮ್ಮ ತಾತ 98/1, ನಮ್ಮಜ್ಜ 87/1, ನಮ್ಮಪ್ಪ 60/2, ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ 30/3 ಅಂದ. ಏನೋ ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನಿ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರರಾ? ಅವರು ವಿಕೆಟ್ ತಗೊಂಡಿರೋ ಸ್ಕೋರ್ ಹೇಳಿದೀಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ, ಇಲ್ಲ ಅದು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಸ್ಕೋರು ಅಂದ. ಏನೋ ಹಾಗಂದ್ರೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ತಾತ 98/1, ಅಂದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ತೊಂಭತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷದಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೆಂಡ್ತಿ, ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಎಂಭತ್ತಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೆಂಡ್ತಿ, ಆದರೆ ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ 60 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡ್ತಿಯರು, ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೆಂಡ್ತಿಯರು, ನನ್ನ ಸ್ಕೋರ್ ಏನಾಗುತ್ತೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ ಅಂದ.

****

ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟ ನಡೀತಿತ್ತು. ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಮ್ಯಾಚ್ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು ಹೋಗಿ ಹೊಸಾ ಬಾಲ್ ತಗೊಂಬಾ ಅಂತ ಏನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಸುಬ್ಬನ ಕಳಿಸಿದರೆ ಅವನು ಹೊಸ ಬಾಲ್ ತರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೋ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ಮ್ಯಾಚ್ ಗೆಲ್ಲೋಕೆ ಹೊಸಾ ಬಾಲ್ ಏನೂ ಬೇಡ, ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯ್ ಅಂಪೈರ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೂರು ನಾನಿಟ್ಟೊಂಡಿದೀನಿ ಅಂದ.

ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ನ್ಯೂಸ್ ಶುಭ್ರ ಅಸುಧ್ರೆ

- ಎಚ್‌ಬಿಎ

ಒನ್ ಜೈ ಟು?

ಇಬ್ಬರು ಗುಜರಾತಿಗಳು ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಆರೋಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರೇನೋ ನರೇಂದ್ರ ಮೋದಿ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ರಿಲೆಯನ್ಸ್ ಒಡೆಯ ಮುಖೇಶ್ ಅಂಬಾನಿ. ಒಬ್ಬರು ಸಂವಿಧಾನಾಕ್ತವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ರಾಜಕೀಯ/ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ತಜ್ಞರ ಅಂಬೋಣ. ಆದರೆ ಹಿಟ್ಟರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯನಾಗಿ ಮೆರೆದಿದ್ದ ಮೋದಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಕಾದು ನೋಡಿ.

★★★

ಉದರ ನಿಮಿತ್ತಂ..

ಅನೇಕ ವೇಳೆ ದಿಢೀರೆಂದು ಮನೆ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಅಂಜನೇಯನ ಸಮೇತ ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಸೀತೆ ಬಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿಯೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. ರಾಮನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಆ ವೇಷಧಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪದಿಂದಲೋ ಒಂದುರೂಪಾಯಿ ನೀಡಿ ಅವರನ್ನು ಸಾಗಿಯೂ ಹಾಕಿರುತ್ತೀರಿ. ಉದರ ನಿಮಿತ್ತಂ ಬಹುಕೃತ ವೇಷಂ. ಕಾಸು ಮಾಡಲು ಅದೇನೇನು ಆಟ ಆಡಬೇಕು, ವೇಷ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಈಗ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥದೇ ದಂಥೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸುದ್ದಿ. ಅಂದರೆ ರಾಮನ ಪರಿವಾರ ಸಮುದ್ರ ದಾಟಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯವರೇ ಅಂತಹುದೇ ಟ್ರಿಕ್ ಮಾಡಿ ಹಣ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಾಮನ ವೇಷ ಧರಿಸಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿರುವ ಚೀನೀ ಮೂಲದ ಮಂದಿ ಬೌದ್ಧ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಹಾಗೇ ವೇಷ ಧರಿಸಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂದಿರದ ಪೋಟೋ ಹಿಡಿದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಜನಗಳ ಮುಂದೆ ಕೈಚಾಚುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶನಿ ದೇವರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ. ಉದರ ನಿಮಿತ್ತಂ ಬಹುಕೃತ ಮೋಸಂ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲವೆ?

★★★

ನಾಮಕರಣ ಸುದ್ದಿ

ಇನ್ನೊಂದು ಮೋದಿ ಸುದ್ದಿ. ಮೇ 16ರಂದು ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವಳಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನರೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಮೋದಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಗಿದೆ. ಮೋದಿ ಮೋದಿಗೆ ಇದೊಂದು ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಆದರೆ ಇವರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್

ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಹುಲ್ ಮತ್ತು ವಾಡ್ರಾ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ? ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯಾಂಕ ಎಂಬ ಹೆಸರು?

★★★

ಸುವರ್ಣ ಬೇನೆ

ಈ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವೆಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಹೋದ. ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವಿಗೆ ಕಾರಣ? ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡಿ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಬಾಟಲಿಯ ಕ್ಯಾಪ್ ನುಂಗಿದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದು ಬೇರೆ ಸೀನ್. ಅಲ್ಲಿದ್ದುದು ಕ್ಯಾಪ್ ಅಲ್ಲ 12 ಬಂಗಾರದ ತುಣುಕುಗಳು. ಅವುಗಳ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತ ಬರೋಬ್ಬರಿ 400 ಗ್ರಾಂ. ಇವತ್ತಿನ ಬಂಗಾರದರೇಟಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೌಲ್ಯ ಎಷ್ಟೆಂದು ನೀವೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ. ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಫೀಸೆಂದು ಕ್ಯಾಪ್ ಕೊಟ್ಟನೊ ಅಥವಾ ಬಂಗಾರ ಕೊಟ್ಟನೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಸ್ತೂರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು ಎಂದು ದೆಹಲಿಯ ಸುದ್ದಿ.

★★★

ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಪಠ್ಯ

ಇದೂ ಒಂದು ಸುವರ್ಣ ಕಹಾನಿ. ರಾಮು ಗುಪ್ತ ಎಂಬಾತ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪಯಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸರಗಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ. ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಮಾಲು ಕೈಲಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯ ಎಂದರಿತ ಅವನು ಸಾಕಷ್ಟು ನಾಶಮಾಡಲು ಸರವನ್ನು ನುಂಗಿದ. ಆದರೆ ಪೊಲೀಸರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊರತರಲು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಪಠ್ಯ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ರಾಮುವಿಗೆ ಕದಳಿ ಫಲವನ್ನು ತಿನ್ನಿಸತೊಡಗಿದರು. ಒಂದು ಡರ್ಜನ್ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಿಸಿದರೂ ಸರ ಹೊರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪೊಲೀಸರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಮತ್ತಷ್ಟು ಎಂದು ಬಾಳೆಹಣ್ಣನ್ನು ಅವನ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ತುರುಕತೊಡಗಿದರು. ಸರ್ಕಾರಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ತಾನೆ? ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ನಾಳೆ ಆಡಿಟರ್ ಕೇಳಿದರೆ? ಬರೋಬ್ಬರಿ 96 ಯಾನೆ ಎಂಟು ಡರ್ಜನ್ ಹಣ್ಣು ರಾಮುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಸರ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿತು ಎಂದು ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಂದು ಗೊತ್ತಲ್ಲ? ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಪಠ್ಯ ಆರೋಗ್ಯಕರವಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾವ ವೈದ್ಯರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ. ಅಂದ ಹಾಗೆ ಕದ್ದ ಮಾಲು ವೈದ್ಯರದ್ದೇ!

★★★

ಹೌಸ್ ದಟ್..?

ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಸಚಿನ್ ತೆಂಡೂಲ್ಕರ್ ದಿನಗೂಲಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ(ನೆ?) ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ನಿಮಗೆ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತೆ? ವಾಟ್ ನಾನ್ ಸೆನ್ಸ್ ಎಂದು ಹೌಹಾರದಿರಿ. ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ ಆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಖಾತರಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಒಬ್ಬರು ಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾರೋ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಗುಳುಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರ್ಥ. ಸೊ ಸಿಂಪಲ್. ಸಚಿನ್ ಇದ್ದಮೇಲೆ ಧೋನಿ, ದ್ರಾವಿಡ್, ಸೆಹ್ವಾಗ್, ಜಡೇಜ ಮುಂತಾದವರೂ ಇರಬಹುದಲ್ಲವೆ ಅಥವಾ ಇರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೆ? ●